

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ.

Τήν Παρασκευήν, 3^{ην}/ 15^{ην} Νοεμβρίου 2012, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου εἰς τόν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱερόν Ναόν, ἐν ᾧ καί ὁ τάφος αὐτοῦ, εἰς Λύδδαν. Ἡ Λύδδα, ἡ ἀρχαία πόλις μέ τό ὄνομα Διόσπολις, εἶναι καί ἡ πόλις τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τῶν Χριστιανικῶν χρόνων, ἡ ὁποία ἐδέχθη τό λείψανον τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, μαρτυρήσαντος εἰς Ρώμην περί τό 305 μ.Χ. Τό τίμιον λείψανον αὐτοῦ μετέφερε κατ' ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ἐκφρασθεῖσαν πρό τοῦ μαρτυρίου του, ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ εἰς Λύδδαν, ἐξ ἧς ἡ καταγωγή τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀνήγειρεν μεγαλοπρεπῇ ναόν ἡ Ἁγία Ἑλένη κατά τήν δεκαετίαν 326-336 μ.Χ. Εἰς τήν ἐορτήν ταύτην τῆς 3^{ης} Νοεμβρίου ἐορτάζεται ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου καί τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τούτου, ἐν ᾧ τήν 23^{ην} Ἀπριλίου ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ.

Διὰ τήν ἐορτήν ταύτην μετέβη εἰς τήν πόλιν ταύτην τήν πρωΐαν τῆς ὥς ἄνω ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Φθάσας εἰς Λύδδαν, ἐγένετο δεκτός ὑπό τοῦ καθηγουμένου τοῦ ἱεροῦ προσκυνηματος Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου, τῶν ἱερέων τῶν ὁμόρων πόλεων τῆς Λύδδης, Ἰόππης καί Ρέμλης καί τῶν προσκόπων.

Ἐλθὼν, τῇ συνοδείᾳ τούτων εἰς τόν ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἱερομονάχων καί διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἐλληνιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Λύδδης ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς τό Ἰσραήλ καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Σερβίας εἰς τό Ἰσραήλ καί τῇ εὐλαβῇ συμμετοχῇ προσκυνητῶν ἐκ τῆς Λύδδης καί ἐξ ἄλλων πόλεων τοῦ Ἰσραήλ.

Εἰς τό Κοινωνικόν της Θείας Λειτουργίας, ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ: Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μή σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς, ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ», (Ἰωάν. 16, 1-2).

Σᾶς εἶπα αὐτά, λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἰς τούς μαθητάς του, διὰ νά μή σκανδαλισθῆτε καί ἐξ αἰτίας τοῦ μίσους πού ἐκδηλώνει ἐναντίον μου ὁ κόσμος κλονισθῆτε εἰς τήν πρός ἐμέ πίστιν σας. Θά σᾶς ἀφορίσουν ἀπό τάς συναγωγάς ὡς αἰρετικούς, ἀλλ' ὡς νά μή ᾔτο ἀρκετόν αὐτό, ἔρχεται ὥρα, κατά τήν ὁποίαν καθένας πού θά σᾶς φονεύῃ, θά νομίσῃ ὅτι ὄχι μόνον δέν ἐγκληματεῖ, ἀλλ' ὅτι μέ τόν φόνον αὐτόν προσφέρει λατρείαν εἰς τόν Θεόν.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Οἱ μαθηταί καί ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἐγένοντο αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες τοῦ σεσαρκωμένου Θείου Λόγου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δηλονότι τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἡ μαρτυρία αὐτῇ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί εὐαγγελιστῶν ἐπεσφραγίσθη διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτῶν αἵματος, δεδομένου ὅτι ἐφονεύθησαν ὑπό μισησάντων αὐτοῦς ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.

Θύματα τοῦ μίσους κατά τοῦ ὀνόματος «τοῦ ὑπέρ ὀνόματος δηλονότι τοῦ Χριστοῦ», (Φιλιπ. 2,9) ὑπῆρξαν οἱ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ κατά τοὺς ἰδίους λόγους: «καί ἔσεσθε μισούμενοι ὑπό πάντων διὰ τό ὄνομά μου», (Ματθ. 10, 22).

Τοιοῦτον θῦμα μίσους τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξεν ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ἐπωνύμου Αὐτοῦ Ναοῦ ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει ὑμῶν Λύδδῃ. Τά ἐγκαίνια βεβαίως τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Ναοῦ ἐτελέσθησαν διὰ τῆς μετακομιδῆς καί καταθέσεως ἐν τῷ σωζομένῳ μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἐντός τοῦ Ναοῦ, κενοταφίῳ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ ἔνδοξος Γεώργιος, ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ, ἀγωγῆς θείας καί φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καί ρίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενεΐα καί εὐσεβεΐα κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καί λαμπρότατος. Ὅθεν καί παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος καί διώκτου τῶν Χριστιανῶν διοικητῆς στρατιωτικοῦ τάγματος (τριβοῦνος), εἶτα καί κόμης διὰ τό ἀήτητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λανθάνων τό μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανός ἦν.

Παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ ὁ Γεώργιος καί ἰδὼν τὴν κατά τῶν Χριστιανῶν μανίαν, λαμπρῶς τὸν Χριστὸν Θεὸν τε καί Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας παρρησιάζεται τό μυστήριον τῆς θείας εὐσεβεΐας. Τούτου ἔνεκεν ὑφίσταται τὸν θάνατον τοῦ μαρτυρίου, γενόμενος οὕτω συμμάρτυς τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Τό ὑπέρ τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ μαρτύριον τοῦ Γεωργίου ὡς καί τό κήρυγμα αὐτοῦ διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας λέγων: Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω, στρατιῶτα Γεώργιε. Τὸν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας καί τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας. Ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς καί Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό μαρτύριον τοῦ Γεωργίου συνέβαλε ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐκ τῆς διαβολικῆς πλάνης τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνθρώπων καί τῆς γνώσεως αὐτῶν τῆς θρησκείας τῆς ἀληθείας, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου, ἀναφερόμενος εἰς τὰ εὐεργετικά ἀποτελέσματα τῶν θλίψεων ἐπικαλεῖται τὴν πολιτείαν -τρόπον ζωῆς- τῶν μαρτύρων λέγων: «τοιγαροῦν καί ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν», (Εβρ. 12,1-2).

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, τοὺς ὁποίους ἐπικαλεῖται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦσαν ἄνθρωποι «ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν», (Πράξ. 14,15), ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἅγιος Γεώργιος. Δέν ἦσαν μυθικοὶ ἥρωες οὔτε ὑπεράνθρωποι. Οὗτοι ἦσαν φορεῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἐσταυρωμένος καί ἀναστάς Χριστός ἦτο τό σημεῖον ἀναφορᾶς τῶν. Διὰ τοῦτο ὁ θεῖος Παῦλος μᾶς προτρέπει λέγων: «δι' ὑπομονῆς τρέχουμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν», (Ἑβρ. 12,1-2). Μὲ ἄλλα λόγια, ἅς τρέχωμεν μὲ ὑπομονήν τόν ἀγῶνα πού προβάλλει ἐμπρός μας. Καί πουθενά ἄλλοῦ ἅς μὴν στρέφωμεν τὰ βλέμματά μας καί τὴν προσοχήν μας, παρὰ μόνον εἰς τόν Ἰησοῦν, πού εἶναι ἀρχηγός καί θεμελιωτής τῆς πίστεως καί μᾶς τελειοποιεῖ εἰς αὐτήν.

Ἡ βαθυτέρα σημασία καί ἀξία τοῦ μάρτυρος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ αἵματος ἐπιτυγχάνει τὴν τελείωσιν τῆς πίστεως αὐτοῦ, καθὼς καί ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐτελείωσε τό ἀπολυτρωτικόν Αὐτοῦ ἔργον διὰ τοῦ μαρτυρίου Αὐτοῦ, τουτέστι τοῦ σταυρικοῦ θανάτου. «Τελείωσιν τό μαρτύριον καλοῦμεν», λέγει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, «οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο».

Ἰδοὺ λοιπόν διατί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ ὑπερβαλλόντως τοὺς μάρτυρας τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Καί ἰδοὺ διατί ὁ Ἅγιος Γεώργιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν ἐν μέσῳ τοῦ νέφους τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ. Ὡς ἄλλη νεφέλη ἡ τιμὴ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀναψύχει πάντας τοὺς τιμῶντας αὐτὴν ἀπὸ τὸν καύσωνα τῶν ἀναγκῶν καί θλίψεων αὐτῶν.

Παρακαλέσωμεν τόν Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον καί μετὰ τοῦ μελωδοῦ αὐτοῦ εἴπωμεν. «Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτί καθεύδοντα, περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε καί ὁδήγησον ποιεῖν τοῦ Κυρίου τό θέλημα, ὅπως εὖροιμι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Ἀμήν.

Ἀραβιστί ὁ λόγος τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τόν ἀκόλουθον ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/11/16/1611/> .

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν, ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Σωφρόνιος ἐδεξιώθη τὴν Πατριαρχικὴν συνοδείαν εἰς τό ἡγουμενεῖον, τὴν μεσημβρίαν δέ ἡ Κοινότης τῆς Λύδδης παρέθεσεν εἰς τόν Μακαριώτατον, τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ καί ἄλλους εὐφρόσυνον τράπεζαν.

Εἰς ταύτην ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν τοὺς συνδαιτημόνας λέγων τὰ κάτωθι: «Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ εἶναι μεγάλη. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος εἶναι γνωστός εἰς ὅλον τόν κόσμον. Πολλοὶ πόλεις εἰς τόν κόσμον ἔχουν αὐτόν προστάτην. Πολλοὶ φέρουν τό ὄνομά του, διότι ὁ Ἅγιος ἐγνώρισε τόν Χριστόν καί τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποῖαν οὗτος ἔζησεν εἰς τὴν Βυζαντινὴν-Ρωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν. Οὗτος ἐζήτησε τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς καταπίεσεως τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, καί ἰδιαιτέρως ἡ πόλις τῆς Λύδδης, καυχῶνται διότι ὁ Ἅγιος ἦτο Παλαιστίνιος ἐκ καταγωγῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ὁ τάφος καί ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ εἰς Λύδδαν εἶναι τό πλεον δυνάτον, ἰσχυρόν χριστιανικόν μαρτύριον.

Εἶναι τεκμήριον καί παράδειγμα θρησκευτικῆς συμβιώσεως. Ὅπουδήποτε εὗρεθῶ εἰς συνέδρια, ἀναφέρομαι εἰς τὴν συμβίωσιν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων εἰς Λύδδαν καί εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς, τό ἥμισυ τῆς ὁποίας εἶναι τέμενος. Τό Πατριαρχεῖον, ὡς Ἐκκλησία “Rum-Orthodox”, εἶναι ἐγγύησις δι’ ὅλους τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἀγίας Γῆς.

Εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, τόν Πρέσβυν τῆς Σερβίας, τόν ἐκπρόσωπον τῆς Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος, τόν ἡγούμενον π. Σωφρόνιον, τόν Πρόεδρον καί τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τοὺς προσκόπους καί ὅλους. Παρακαλοῦμεν τόν Ἅγιον νά πρεσβεύῃ εἰς τόν θεόν δι’ εἰρήνην εἰς τὴν περιοχὴν ἡμῶν καί διὰ βοήθειαν τῶν δεινοπαθούντων εἰς τὴν Συρίαν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ngg_shortcode_0_placeholder

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΟΣΧΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΝΑΖΑΡΕΤ.

Ἁγία Πόλις Ναζαρέτ, τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 2012,

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πάσης Ρωσίας κ.κ. Κύριλλε,

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ναζαρέτ κύριε Κυριακέ,

Ἐκλαμπρότατε Δήμαρχε τῆς Ναζαρέτ κύριε Ράμζι Τζαράϊσε,

Ἐντιμώτατε Πρόεδρε καί σεβαστά μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

Ἀγαπητοί συνδαιτημόνες,

Ἡ πόλις τῆς Ναζαρέτ, δηλονότι ὁ τόπος, ἔνθα εὐηγγελίσθη τό μυστήριον τῆς θείας ἐν Χριστῷ οἰκονομίας, ὑποδέχεται σήμερον ἐν χαρᾷ καί παραμυθίᾳ τὴν Ὑμετέραν καί λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴν Μακαριότητα, τόν Προκαθήμενον τοῦ πολυπαθοῦς καί εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσίας.

Μακαριώτατε, τό πάνσεπτον προσκύνημα τῆς Ναζαρέτ, δηλονότι τοῦ, ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἀποτελεῖ

τό ἀδιάψευστον μαρτύριον τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως.

Τό μαρτύριον τοῦτο τῆς πίστεως ἡμῶν διεφύλαξε διά τῆς ἐπ’ αὐτοῦ ἀκαταπαύστου λειτουργικῆς πράξεως τῆς θείας Εὐχαριστίας ἡ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης μετά τοῦ εὐλαβοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Οἱ ἐν Ναζαρέτ καί τά περίχωρα αὐτῆς διαβιοῦντες Χριστιανοί ἀποτελοῦν τήν ζῶσαν καί διαχρονικήν μαρτυρίαν τοῦ μαρτυρίου τῆς τοῦ ἀπ’ αἰῶνος φανερώσεως τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ εἰρηνική καί ἐν ταυτῷ προσκυνηματική Ὑμῶν θεωρία, Μακαριώτατε, συμπίπτει μέ τάς ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν πολιτικές ἀναταραχάς καί ἀπροβλέπτους διά τό μέλλον ἐξελίξεις. Ἀγωνία καί ἀνησυχία διακατέχει ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς κατοίκους τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ἰδίᾳ τούς Χριστιανούς τῶν ὁποίων τό σημεῖον ἀναφορᾶς τῆς θρησκευτικῆς καί πολιτισμικῆς αὐτῶν ταυτότητος εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἐνταῦθα φυσική Ὑμῶν Πατριαρχική παρουσία μετά τῶν σεπτῶν συνοδῶν Αὐτῆς ἐνέχει καί παραμυθιτικόν χαρακτῆρα, δηλονότι ἐλπιδοφόρον, κατὰ τόν λόγον τοῦ θείου Παύλου: «Τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν Ἀγίων κοινωνοῦντες, τήν φιλοξενίαν διώκοντες», (Ρωμ. 12, 12-13).

Χαίρεται ὧντως ὁ πιστός ἡμῶν λαός, Μακαριώτατε, μέ τήν ἀκλόνητον αὐτοῦ ἐλπίδα, ἡ ὁποία γίνεται ἐμφανής εἰς τήν συμμετοχήν καί βοήθειαν τῶν ἀναγκῶν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί γενικώτερον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, «ταῖς χρείαις τῶν Ἀγίων κοινωνοῦντες», ὑπό τῆς Ἀγιωτάτης ἀδελφῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας.

Ἡ ὑπό τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τῆς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, παρατεθεῖσα αὕτη τράπεζα, ἀποτελεῖ ἔκφρασιν τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἀλλά καί τῆς τελείας ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἀγάπης καί τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, τό Ὅποῖον [Πνεῦμα] κατέστησεν καί ἀνέδειξεν τήν ἀειπάρθενον Μαρίαν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί μητέρα πάντων ἡμῶν.

Ἔτη πολλά, «много лет», καί εὐλογημένον τό ἱερόν Ὑμῶν προσκύνημα.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΙΙΙ

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.

**Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΡΩΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΓΗΝ (3Η ΜΕΡΑ**

ΜΕΣΗΜΒΡΙΑ-ΕΣΠΕΡΑΣ) .

Τήν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς, 11ης Νοεμβρίου 2012, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος εἶχε συνάντησιν μετά τῶν ραββίνων τοῦ Ἰσραήλ Yona Metzger καί Slomo Amar.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἐπαρουσίασεν εἰς τό ξενοδοχεῖον King David τό βιβλίον αὐτοῦ «Ἐλευθερία καί Εὐθύνη».

Μετά τοῦτο ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος παρέθεσεν εἰς τό ξενοδοχεῖον King David γεῦμα πρός τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ.

Εἰς τοῦτο παρεκάθισεν ὁ Διευθυντής τοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραήλ κ. Σεζάρ Μαρζῆε, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Χριστιανικῶν Δογμάτων τῆς Ἀγίας Γῆς καί οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καί τά μέλη τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου.

Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τούτου ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐχούσης ἀγγλιστί (ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/2012/11/11/2217/>) καί ὥς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν καί

ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ κ.κ. Κύριλλε,

Βαθεῖα καί ἀνέκφραστος εἶναι ἡ χαρά τῆς Σιωνίτιδος Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῆς Γεραῶς Ἀγιοταφιτικῆς Αὐτῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῇ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας «εἰρηνικῇ ἐπισκέψει» τῆς ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας εἰς αὐτήν. Τήν χαράν αὐτῆς ἐξέφρασεν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐν τῇ ἐπισήμῃ ὑποδοχῇ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἃμα τῇ ἀφίξει Αὐτῆς, ἀκολούθως δέ ἐν τῇ μυστηριακῇ λειτουργικῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ κοινῷ Ποτηρίῳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Συλλειτουργοῦ εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον.

Πηγή τῆς χαρᾶς ἡμῶν εἶναι τό γεγονός ὅτι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὥς ἡ Ἐκκλησία τῆς Πόλεως τοῦ Μεγάλου Βασιλέως καί τῶν Ἀγίων Τόπων, συνεχίζουσα τήν ποιμαντικὴν διακονίαν αὐτῆς, τήν ἀνατεθεῖσαν ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου εἰς τόν πρῶτον προκάτοχον Ἡμῶν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον, ὑποδέχεται τήν Ὑμετέραν λίαν ἀγαπητὴν καί περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα, τόν Πατριάρχην τῆς μεγάλης χώρας τῆς Ρωσίας, ὡς προσκυνητὴν τῶν σεπτῶν προσκυνηματικῶν σεβασμάτων. Ταῦτα, ὄντα πανορθόδοξα, παγχριστιανικά καί παγκόσμια, εἶναι, ὡς ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου, «κτῆμα καί ἀφιέρωμα τῷ Χριστῷ τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων 1810».

Εἰς τό γένος καί τό σύστημα τοῦτο τῶν «Ὁρθοδόξων Ρωμαίων», τό ὅποιον ὁ Μέγας Αὐτοκράτωρ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ἐνεκαίνιασε, ἐντάσσονται ὅλαι αἱ Ὁρθόδοξοι ἡμῶν Ἐκκλησίαι, διατηροῦσαι τήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν, τήν ἐθνικὴν αὐτῶν, πολιτιστικὴν καί γλωσσικὴν ταυτότητα καί τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

Μίαν τοιαύτην χαράν αίσθανόμεθα κλιμακουμένην καί ἐν τῇ συναναστροφῇ ἡμῶν καί ἀπολαύσει τῶν ἐδεσμάτων τῆς τραπέζης ταύτης, παρατιθεμένης πρός τιμήν τῆς Ὑμετέρας λίαν ἀγαπητῆς Ἡμῖν Μακαριότητος καί τῆς τιμίας Αὐτῆς Συνοδείας. Τά ἐδέσματα ταῦτα δεχόμεθα ἐν εὐχαριστίᾳ ὡς δῶρα τοῦ δωρεοδότου Θεοῦ ἡμῶν, ὁ Ὅποιος ἔπλασεν ἡμᾶς ἐκ ψυχῆς νοερᾶς καί σώματος ὑλικοῦ. Δεχόμεθα ταῦτα ὡς δῶρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Ὅποιος προσηυχήθη καί διὰ τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον καί ἔθρεψε τούς πεντακισχιλίους ἄνδρας ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Εὐχαριστοῦντες τόν πανάγαθον Θεόν ἡμῶν διὰ τὰς πνευματικάς Αὐτοῦ δωρεάς, εὐχαριστοῦμεν Αὐτόν καί διὰ τὰς ὑλικάς, διὰ τόν ἄρτον καί τόν οἶνον καί πάντα ὅσα εὐγενεστα, ἐπιούσια καί ὠφέλιμα πρός τήν συντήρησιν ἡμῶν ἐκ τῆς γῆς, διὰ τοῦ ἡλίου, τοῦ ἀέρος καί τῆς βροχῆς παρέχει ἡμῖν καί παρακαλοῦμεν Αὐτόν, ὅπως ἐν τῇ σοφῇ οἰκονομίᾳ Αὐτοῦ διαθρέψῃ καί ὅσους ἐγκαταλείπει ἐνδεεῖς καί πεινῶντας ἢ ἐνσκήψασα εἰς τόν κόσμον οἰκονομική κρίσις.

Ἐμπλεοὶ χαρᾶς καί εὐφροσύνης ἐκ τῆς ἀδελφικῆς Ἡμῶν συναναστροφῆς ἐν τῇ τραπέζῃ ταύτῃ, εὐχόμεθα Αὐτῇ καί τῇ τιμίᾳ Αὐτῆς Συνοδείᾳ εὐλογημένας, ἀνέτους καί εὐχαρίστους τὰς εἰσόδους αὐτῆς εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καί τὰς ἐξόδους ἐξ αὐτῶν τῇ ἀοράτῳ θείᾳ δυνάμει, ἐπιστάσιᾳ καί ἐνισχύσει καί τῇ συνοδείᾳ εἴτε Ἡμῶν προσωπικῶς εἴτε τῆς Ἀντιπροσωπείας Ἡμῶν διὰ πᾶσαν βοήθειαν, ἐξυπηρέτησιν ἢ διευκόλυνσιν.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας ἀντεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἐχούσης ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Πατριάρχα της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ και πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε, αγαπητέ εν Κυρίῳ Αδελφέ,

Σεβασμιώτατοι Ἄγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ πατέρες και αδελφοί,

Ἀντιφωνῶντας τη Μακαριότητά Σας θέλω πρωτίστως να εκφράσω χαρά, την οποία αίσθανόμεθα τόσο ἐγώ προσωπικά, όσο και οι συνοδοί μου ἀπὸ τη συναναστροφή μαζί Σας, την Ἱεραρχία της Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας των Ἱεροσολύμων και τα μέλη της Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καθώς και ἀπὸ την γενομένη κοινὴ μας προσευχή! Ἡ ἐπίσκεψή μου στην Ἱερουσαλήμ εἶναι δισδιόστατη. Ἀπὸ τη μια πρόκειται για την εἰρηνικὴ ἐπίσκεψη πρὸς την Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία των Ἱεροσολύμων, την οποία πάντοτε στην Ἀγία Ῥωσία περιέβαλαν μετὰ ἰδιαίτερης ἀγάπης και τιμῆς, και ἀπὸ την ἄλλη εἶναι προσκύνημα στον Πανάγιο Τάφο και ἄλλα ιερὰ σεβάσματα της Παλαιστίνης, πραγματοποιούμενο μετὰ δέους ἀπὸ τη συνειδητοποίηση του μεγαλείου των φανερωθέντων ἐντεύθεν ἔργων του Θεοῦ.

Εδῶ στον Γολγοθᾶ, ἐτελέσθη ὁ σωτήριος ἀγώνας του Χριστοῦ, αὐτός ὁ τόπος εἶναι ἡ ἀφετηρία του ευαγγελικοῦ κηρύγματος, το οποίο ἐφθασε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς (Πραξ. 1.8), ἐπίσης ἐδῶ εἶναι, ὅπου ἐν προσευχαίς ἀγωνίζεται ἡ Μήτηρ των Ἐκκλησιῶν, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία των Ἱεροσολύμων, φύλαξ των Παναγίων Προσκυνημάτων. Αὐτὴ ἡ διακονία ἀριθμεῖ σχεδόν δυο χιλιετίες και το μεγαλύτερο διάστημα συνοδεύετο ἀπὸ θλίψεις και δοκιμασίες. Δὲν ἦταν σπάνιες οἱ περιπτώσεις, ὅταν ἀπὸ τους φύλακες του Παναγίου Τάφου ἀπαιτεῖτο θυσία για χάρη της προστασίας των ιερῶν κειμηλίων. Και ὁμως ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία των

Ιεροσολύμων στο διάβα των αιώνων υπηρετώντας μετά τιμής και αξιοπρέπειας μας φύλαξε τον Πανάγιο Τάφο του Σωτήρος.

Τον θρόνο των Ιεροσολύμων, στερεωθέντα «έν μέσω τῆς γῆς», (Ψαλ. 73.12) εκόσμησαν οι φωστήρες της πίστεως του Χριστού όπως ο Άγιος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος, οι Άγιοι Κύριλλος, Ιουβενάλιος, Ζαχαρίας και Σωφρόνιος. Στο κλίμα του ανήκουν οι μεγάλοι ασκητές, όπως οι Όσιοι Ιλαρίων ο Μέγας, Χαρίτων ο Ομολογητής και Σάββας ο Ηγιασμένος. Ενώ στιβαρός προμαχώνας της Ορθοδοξίας σε όλους τους αιώνες της λειτουργίας της παρέμεινε η Αγιοταφική Αδελφότητα.

Από τη στιγμή της Βαπτίσεως της Ρωσίας διά των αοράτων νημάτων τη συνέδεσαν με το θρόνο των Ιεροσολύμων μονοπάτια, τα οποία ακολουθούσαν οι προσκυνητές. Ο επισκεψάμενος την Παλαιστίνη το έτος 1066 Ρώσος Ηγούμενος Δανιήλ αναφέρει ότι συναντούσε στην Ιερουσαλήμ ολόκληρες πλέον ομάδες Ρώσων προσκυνητών. Ήταν πρώτος Ρώσος ο Ηγούμενος Δανιήλ, ο οποίος αφιέρωσε και άναψε το ακοίμητο καντήλι υπέρ της Πατρίδος του στον Πανάγιο Τάφο. Ανέκαθεν οι ευλαβείς προσκυνητές κομίζουν στη Ρωσία το Άγιο Φως από το Ιερό Κουβούκλιο.

Η αγάπη των εκ Ρωσίας προσκυνητών προς τα ιερά Προσκυνήματα των Ιεροσολύμων δημιούργησε σε πολλούς απ'αυτούς πόθο να μείνουν για πάντα δίπλα στον Πανάγιο Τάφο. Αυτή η αγάπη ήταν εκείνη, η οποία έφερε στους Αγίους Τόπους την Αγία Ευφροσύνη του Πόλοτσκ που εκοιμήθη οσιακώς εδώ. Από την ίδια αγάπη φλεγόταν η καρδιά της Μεγάλης Δούκισσας Ελισάβετ, η οποία ήθελε να ταφεί εδώ και όντως, κρίμασι Θεού, στους Αγίους Τόπους φυλάσσονται τα αγία λείψανά της.

Επιμελώς και με αγάπη διατηρούμε τη μνήμη της φιλαδέλφου συμμετοχής της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων στην πνευματική πρόοδο της αδελφής Ρωσικής Εκκλησίας. Στις αρχές του 4^{ου} αιώνας, πολύ πριν από την ιεραποστολή των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου και τον Άγιο Πρίγκιπα Βλαδίμηρο, οι απεσταλμένοι της Μητρός πασών των Εκκλησιών του θρόνου των Ιεροσολύμων ιερομάρτυρες Χερσώνος εθεμελίωσαν την πρώτη Ιεραρχία στις ακτές της Ταυρίδος. Από εκεί επί πολλούς αιώνες το φως της πίστεως του Χριστού φώτιζε τους προγόνους μας και εκεί ήταν που στη συνέχεια ο Απόστολος της Ρωσικής γης Πρίγκιψ Βλαδίμηρος δέχθηκε το άγιο Βάπτισμα. Ως θεμέλιο του πνευματικού βίου του λίκνου του χριστιανισμού στη Ρωσία εξ'αρχής ετέθησαν οι παραδόσεις των Αγίων Τόπων, τις οποίες εκόμισαν οι ιερομάρτυρες.

Και στους μεταγενέστερους αιώνες ο θρόνος των Ιεροσολύμων επανειλημμένως έδειχνε το ενδιαφέρον του για την πορεία της Ορθοδοξίας στην Πατρίδα μας. Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Σωφρόνιος έθεσε την υπογραφή του στις πράξεις της εν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου του έτους 1593 διά την ανύψωση του Προκαθημένου της Ρωσικής Εκκλησίας στο αξίωμα του Πατριάρχου Μοσκόβου και πάσης Ρωσίας και των υπερβορείων μερών. Αυτά τα «βόρεια μέρη» τα ποιμαίνει έως σήμερα ο Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσιών.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεοφάνης ο επισκεψάμενος τη Ρωσία το έτος 1619, συμμετείχε στην εξέταση από τη Σύνοδο των διορθώσεων του Ρωσικού Ευχολογίου όπως και στην ενθρόνιση του Αγιωτάτου Πατριάρχου Φιλαρέτου, ενώ κατ'επιστροφήν πέρασε από τα Ουκρανικά εδάφη, όπου αποκατέστησε την καταργηθείσα μετά την ουνία του Μπρεστ Ορθόδοξη Ιεραρχία της Ιεράς Μητροπόλεως Κιέβου.

Μετά μεγάλης συμπαθείας παρακολουθούσε την πορεία της Ρωσικής Εκκλησίας ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων Δοσίθεος Β΄, δίδοντας αδελφικές συμβουλές, καταδικάζοντας το σχίσμα και υποδεικνύοντας την ανάγκη της αυξήσεως στη Ρωσία του αριθμού των Επισκοπών. Αυτός ήταν ο οποίος, το έτος 1685, απέστειλε στη Μόσχα τους περίφημους θεολόγους Ιωαννίκιο και Σωφρόνιο Λειχούδη και συνέβαλε στην ίδρυση της Σλαβικής, Ελληνικής Λατινικής Ακαδημίας, του πρώτου δηλαδή ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της Ρωσίας, εκ του οποίου μεταγενέστερα προήλθαν η θεολογική Ακαδημία Μόσχας και το Πανεπιστήμιο Μόσχας.

Από την πλευρά της η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας πάντα εκτιμούσε τη Μητέρα των Εκκλησιών και ανέτρεφε το ποίμνιό της, έτσι ώστε να έχει αυτή την εκτίμηση. Αυτή η στάση αποτυπώθηκε στις γενναιόδωρες προσφορές από τη Ρωσία προς τον Πανάγιο Τάφο. Οι Ρώσοι τσάροι έστελναν στην Ιερουσαλήμ χρυσάφι, εικόνες, λειτουργικά σκεύη και βιβλία. Από το 19^ο αιώνα σε όλους τους Ναούς της Ρωσίας τοποθετήθηκε ειδικό κυτίο «υπέρ του Παναγίου Τάφου». Οι προσφορές δεν έπαυσαν ακόμα όταν η ίδια η Ρωσία δοκιμαζόταν σκληρά, όπως την εποχή της εισβολής του Ναπολέοντος. Ακόμα και το δύσκολο έτος 1812 προσφορές, οι οποίες συγκεντρώθηκαν στη Ρωσία εστάλησαν για τις επισκευές του Ναού της Αναστάσεως, ο οποίος κήκε από πυρκαγιά παρόλο που η ίδια η Μόσχα καταστράφηκε από την ακόμα φοβερότερη πύρινη λαίλαπα.

Η Ρωσία δεν ενίσχυε την Εκκλησία των Ιεροσολύμων μόνο δι' αποστολής χρηματικών προσφορών, αλλά και με τη στρατιωτική μεσολάβηση. Επτά φορές η Ρωσία πολέμουσε κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και μάλιστα ένας από τους κύριους σκοπούς ήταν ο αγώνας για την απελευθέρωση των Παναγίων Προσκυνημάτων από τις καταπιέσεις των αλλοθρήσκων. Χιλιάδες Ρώσοι στρατιώτες προσέφεραν τις ζωές τους διά την απελευθέρωση των πασχόντων στην Ανατολή ομοδόξων αδελφών τους. Δεν ήταν ολίγες οι προσπάθειες οι οποίες κατεβλήθησαν από τους Ρώσους διπλωμάτες διά την προστασία των Παναγίων Προσκυνημάτων, με τη συμβολή των οποίων ειδικότερα ελύθη το εκκρεμές ζήτημα περί αναστηλώσεως του τρούλου του Ναού της Αναστάσεως και η Εκκλησία των Ιεροσολύμων ανέκτησε σειρά Παναγίων Προσκυνημάτων.

Σημαντικό σταθμό στις σχέσεις μεταξύ των Εκκλησιών Ιεροσολύμων και Ρωσίας αποτελεί η ίδρυση του Μετοχίου του Παναγίου Τάφου στη Μόσχα και της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής στην Ιερουσαλήμ καθώς και του Αυτοκρατορικού Ορθοδόξου Παλαιστινιακού Συλλόγου. Τόσο η Ιεραποστολή, όσο και ο Σύλλογος ανέπτυξαν ευρύ πνευματικό, μορφωτικό και φιλανθρωπικό έργο με την ίδρυση σχολών, τυπογραφείων, βιβλιοθηκών, ορφανοτροφείων, οίκων ευγηρίας, με την οικοδομή Ναών και ξενώνων και δι' αυτού παρείχαν μεγάλη συνδρομή προς την Εκκλησία των Ιεροσολύμων.

Σήμερα οι καλές μας σχέσεις που έχουν παράδοση αναπτύσσονται επιτυχώς. Όπως και παλαιότερα τη βάση τους αποτελεί ο πόθος των πιστών από τη Ρωσία, την Ουκρανία, τη Μολδαβία, το Καζακστάν, τις Βαλτικές και άλλες χώρες, να πραγματοποιήσουν προσκύνημα στην Παλαιστίνη, να προσευχηθούν μαζί με τους αδελφούς τους από την Εκκλησία των Ιεροσολύμων στον Πανάγιο Τάφο. Ένεκεν τούτων κι εγώ έφθασα στους Αγίους Τόπους.

Μακαριώτατε, ευχαριστώ διά την παρεχόμενη τόσο προς εμέ προσωπικά, όσο και προς τους συνοδούς μου φιλοξενία και δια το Ιερό Συλλεΐτουργο, το οποίο

επιτελέσαμε σήμερα στον Πανάγιο Τάφο. Μετά δέους αναμένω τη συνέχεια της προσκυνηματικής περιηγήσεως και σε άλλα ιερά σεβάσματα της Παλαιστίνης και χαίρομαι διά τη συναναστροφή μας.

Μετά τό γεῦμα τοῦτο ἔλαβε χώραν εἰς τό Προεδρικόν Μέγαρον ἡ συνάντησις τῶν δύο Προκαθημένων Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν Μόσχας καί Ἱεροσολύμων μετά τοῦ Προέδρου τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ κ. Συμεών Πέρες.

Κατά τήν συνάντησιν αὐτήν ὁ κ. Πέρες εἶπεν ὅτι «εἶναι εὐχαριστημένος καί ὑπερήφανος, διότι ὑποδέχεται τήν Ἀνωτάτην Ἀρχήν τῆς Ἐκκλησίας τῆς μεγάλης χώρας τῆς Ρωσίας». Ὅτι «ἡ Ρωσία εἶναι ἀπό τάς πρώτας χώρας πού ἐδέχθησαν τούς Ἰουδαίους ὡς ἔθνος καί θρησκεῖαν. Εἰς τήν χώραν τῆς Ρωσίας ὑπάρχει μία θρησκευτική συμβίωσις μέ ἱστορίαν χιλίων ἐτῶν. Ὁ Ἰουδαϊκός καί ὁ Χριστιανικός πολιτισμός βασίζεται εἰς τάς ἀρχάς τοῦ Δεκαλόγου. Αἱ ἐντολαί αὐταί εἶναι ἡ βάσις τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἀξιῶν. Ἡμεῖς ἐπιδιώκομεν οὐχί τόν πόλεμον, ἀλλά τήν εἰρήνην μετά τῶν γειτόνων ἡμῶν. Τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ δεσμεύεται διά τήν ἐλευθερίαν τῆς θρησκεῖας ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων πού διαμένουν εἰς αὐτήν, ἄρα καί τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Κατά τήν πρόσφατον ἐπίσκεψίν μου εἰς τήν Ρωσίαν ἔμεινα λίαν ἐντυπωσιασμένος ἀπό τήν φιλικήν διάθεσιν. Ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι ἐνθυμούμεθα καί ἡ ἀνθρωπότης ἐνθυμεῖται ὅτι ἡ Ρωσία ἔδωσε τό πλεον δυνατόν κτύπημα εἰς τόν ΧιτλερικόΝ ΝαζισμόΝ κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον καί ἔσωσε τόν κόσμον μέ τίμημα τήν ζωήν ἑκατοντάδων χιλιάδων Ρώσων στρατιωτῶν, ἐκείνων πού ἐπολέμησαν μεμονωμένως καί ἐκείνων πού συνετάχθησαν μέ τάς τάξεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Οἱ ἄνθρωποι, διά νά ζήσουν ἔχουν ἀνάγκην ὄχι μόνον τόν ἄρτον, «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον ζήσεται ἄνθρωπος». Βασιζόμενοι εἰς αὐτήν τήν ἀρχήν ἄς ἀγωνισθῶμεν, ὥστε νά μήν συμβῇ καί πάλιν εἰς τήν ἀνθρωπότητα ὅ,τι συνέβη κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. Καί πάλιν Σᾶς καλωσορίζω εἰς τήν πρωτεύουσάν τοῦ Ἰσραήλ, τήν πόλιν τῆς αἰωνιότητος δι' ὅλας τάς θρησκεῖας».

Εἰς τοῦτο ἀνταπήντησεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος λέγων ὅτι: «ἐκ καρδίας εὐχαριστοῦμεν διά τούς ἀπευθυνθέντας εἰς ἡμᾶς λόγους καί χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως νά ἀνανεώνωμεν καί πάλιν ἀρχαιοτάτην παράδοσιν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας νά ἐπισκέπτονται τά μέλη αὐτῆς τούς Ἁγίους Τόπους. Ἐπισκεφθέντες εἰς τό παρελθόν τήν Ἁγίαν Γῆν ὡς ἀπλός προσκυνητής ἐπισκεπτόμεθα νῦν αὐτήν καί ὡς Πατριάρχης, τελοῦντες ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μετά τοῦ παρόντος εἰς τήν ἐπίσκεψιν ταύτην Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου». Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρωσίας εἶπεν ἐπίσης ὅτι εὐχαριστεῖ διά τήν ὑποστήριξιν τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ πρὸς τούς ἐκ Ρωσίας εἰς Ἰσραήλ μεταναστεύσαντας Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, τούς ἀνερχομένους εἰς ἔν ἑκατομύριον καί πλεον, τούς διαβιοῦντας νῦν εἰς τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ, διατηροῦντας ὅμως τούς δεσμούς αὐτῶν μετά τῶν συγγενῶν αὐτῶν καί ἐπισκεπτομένους αὐτούς. Οἱ ἐκ Ρωσίας συγγενεῖς ἐπισκέπτονται τούς ἐν Ἰσραήλ συγγενεῖς αὐτῶν ὡς καί χιλιάδες Ρῶσοι προσκυνηταί ἀφ' ὅτου μάλιστα δέν ἀπαιτεῖται ἀπ' αὐτῶν ἄδεια εἰσόδου (viza) εἰς τό Ἰσραήλ. Ὑπάρχει ὄντως μία κοινὴ πολιτιστικὴ παράδοσις τῶν ἀξιῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἡμεῖς εἰς τήν Ρωσίαν ἔχομεν χιλιετῆ παράδοσιν συμβιώσεως τῶν ὁπαδῶν τῶν τεσσάρων μεγάλων θρησκειῶν, Ἰουδαϊσμοῦ, Χριστιανισμοῦ, Ἰσλάμ καί Βουδισμοῦ. «Οἱ ἀρχηγοί τῶν θρησκειῶν αὐτῶν», ἐσυνέχισεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Κύριλλος, «καταδικάζομεν ὅποιανδήποτε θρησκευτικὴν βίαν, ἐκμεταλευομένην τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ αὐτῆς.

Διά τούς προσκυνητάς τούς ἐκ Ρωσίας ἀφικνουμένους ὑπεύθυνον εἶναι τό

Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεργάζεται ἡ Ρωσική Πνευματική Ἀποστολή (Missia). Αὕτη ἰδρύθη περί τὰ μέσα τοῦ 19^{ου} αἰῶνος, ἵνα ὑποδέχεται εἰς τό κτίριον αὐτῆς καί στηρίξη τοὺς Ρώσους προσκυνητάς διαρκούσης τῆς προσκυνηματικῆς αὐτῶν θεωρίας. Δι' ὠρισμένα ἀπὸ τὰ κτίρια αὐτῆς, τὰ εὕρισκόμενα πολὺ πλησίον τῆς Δημαρχίας καί τῆς Αστυνομίας Ἱεροσολύμων ὑπάρχουν εἰσέτι προβλήματα, ὡς τῆς κανονικῆς καταχωρήσεως τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν εἰς τό ὄνομα τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, -τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ-, ὡς καί τῆς ἐκκενώσεως ὑπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Δικαστηρίου τοῦ κτιρίου τοῦ γνωστοῦ ὡς τοῦ «Σεργίου», ἵνα τοῦτο ἀνακαινισθῇ διὰ ποσοῦ ἤδη δωρηθέντος καί ἀναμένοντος τὴν ἀξιοποίησιν αὐτοῦ, διὰ τὸν ὃν διετέθη σκοπόν. Εἰς τὰ θέματα αὐτά ζητῶ τὴν παρέμβασιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἵνα προωθηθῇ ἡ γενομένη ἤδη περί αὐτῶν συμφωνία καί μετὰ τοῦ Προέδρου Πούτιν. Τὴν παρέμβασιν ὑμῶν ζητῶ καί διὰ ταχύτεραν ἔγκρισιν ἀνεγέρσεως καί νέου ξενῶνος παρὰ τοὺς παλαιούς, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν καθ' ἑκάστην ἀξανομένων Ρώσων προσκυνητῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας εἶναι πρόθυμος νὰ συμπαρασταθῇ ἐκκλησιαστικῶς εἰς ὅ,τι τό κράτος τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδεχομένως χρειασθεῖ αὐτήν. Εὐχαριστῶ ὑμᾶς καί διὰ τὴν μνείαν τῶν Ρώσων στρατιωτῶν, τῶν πεσόντων κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς Ρωσίας καί τῆς ἀθρωπότητος. Καί εὐχομαι εἰς ὑμᾶς τὴν θεῖαν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης καί τῆς εὐημερίας τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ».

Ἀπαντῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰσραὴλ εἶπεν ὅτι εἶναι αἰσιόδοξος διὰ τὴν ἔτι περαιτέρω προώθησιν καί βελτίωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν πολιτιστικῶν σχέσεων Ἰσραὴλ καί Ρωσίας καί ὅτι θὰ καταβάλλῃ προσπάθειας διὰ τὴν ἄρσιν τῆς γραφειοκρατείας, ἡ ὁποία καθίσταται ἐμπόδιον εἰς τὴν προώθησιν τῶν ἀφορώντων εἰς τὰ προσκυνηματικά κτίρια τῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς (Missia). Ἐναντίον τῆς γραφειοκρατείας ταύτης διαμαρτύρονται καί οἱ Ἰσραηλινοὶ πολῖται.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἐπεσκέφθη τὸν Δήμαρχον Ἱεροσολύμων κ. Νίρ Μπαρκάτ εἰς τό παρὰ τὴν Ρωσικὴν Πνευματικὴν Ἀποστολὴν (Missia) κτίριον τῆς Δημαρχίας.

Ἐνταῦθα οὗτος, τῇ παρουσίᾳ καί πάλιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ εἶχε συζήτησιν μετὰ τοῦ Δημάρχου καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ, τῆς Ἀντιδημάρχου κ. Νοεμί Τσοὺρ καί τοῦ Συμβούλου τῆς Δημαρχίας ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν θεμάτων κ. Δαβίδ Κόρεν περί τῶν προβλημάτων τῶν κτιρίων τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς (Missia), τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν καί τοῦ Προέδρου κ. Συμεὼν Πέρες καί ἐπὶ πλέον περί τοῦ προβλήματος τῆς διαβάσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ τροchioδρόμου πολὺ πλησίον τῆς Ἱερᾶς Ρωσικῆς Μονῆς τῆς Ὑρεινῆς παρὰ τό Ἑβραϊκόν νοσοκομεῖον Χαντάσσα.

Τό αἶτημα τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ διαβῇ ὁ τροχιόδρομος διὰ μέσου γῆς τῆς Μονῆς, ἀπαλοτριωθείσης ἤδη πρό τοῦ 1967 μακρύτερον τῆς Μονῆς καί οὐχὶ ἐπὶ γῆς ἀπαλλοτριουμένης νῦν μέ τό νέον σχέδιον, κειμένης πολὺ πλησίον τῆς Μονῆς.

Ἐπὶ τῶν ἄλλων θεμάτων ὁ κ. Δήμαρχος εἶπεν ὅτι ἡ εὐθύνη εὕρσκεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καί ὅχι εἰς τὴν Δημαρχίαν, ἐπὶ τοῦ τελευταίου δέ εἶπεν ὅτι δέχεται νὰ προτείνῃ ἡ Ρωσική Ἐκκλησία ἐμπειρογνώμονα ἀρχιτέκτονα, ἵνα συζητήσῃ τοῦτο μετὰ τῶν ἐμπειρογνομόνων τῆς Δημαρχίας, προκειμένου νὰ φθάσουν εἰς λύσιν οὐχὶ πρὸς ζημίαν τινός, ἀλλὰ πρὸς ὄφελος ὅλων.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀπόψεων ἐπὶ τῶν ζωτικῶν θεμάτων τούτων διὰ τὴν

Ρωσικήν Προσκυνηματικήν Αποστολήν (Missia) ήκολούθησεν ή ανταλλαγή δώρων και έληξεν ή συνάντησις.

Τό έσπέρας τής ιδίας ήμέρας μεταξύ 19.30 -21.30 μ.μ. έλαβε χώραν ή δεξίωσις υπό του Πατριαρχίου Ίεροσολύμων πρός τιμήν του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου εις την αίθουσαν του θρόνου.

Εις την δεξίωσιν ταύτην ήσαν προσκεκλημένοι και παρέστησαν εκπρόσωποι τής Ίσραηλινής Κυβερνήσεως και Παλαιστινιακής Αυτονομίας, τής Δημαρχίας Ίεροσολύμων, των Χριστιανικών Δογμάτων τής Αγίας Γής, των Γενικών Προξένων Εύρωπαϊκών Κρατών, Ίερείς και εκπρόσωποι των Κοινοτικών Συμβουλίων του Αραβοφώνου ήμών ποιμνίου και άλλοι.

Εις την δεξίωσιν ταύτην ό Πατήρ ήμών και Πατριάρχης Ίεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τον Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον ως έπεται: (ΐδε ήλεκτρονικόν

σύνδεσμον <https://en.jerusalem-patriarchate.info/2012/11/11/2221/>) ό δέ Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ηύχαρίστησε τον Μακαριώτατον Πατριάρχην Ίεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον διά την προσγενομένην Αυτώ τιμήν και θερμήν υποδοχήν κατά την ειρηνικήν Αυτόυ επίσκεψιν, διά την υπάρξασαν καλήν συνεργασίαν εις θέματα διμερή άφορώντ τάς δύο Εκκλησίας Ίεροσολύμων και Ρωσίας και έπήνεσε τό έπιτελούμενον υπό του Πατριαρχείου και τής Αγιοταφιτικής Αδελφότητος προσκυνηματικών έργον διαφυλάξεως και προστασίας των Αγίων Τόπων και ποιμαντικόν τής Όρθοδόξου διαποιμάνσεως του ποιμνίου αύτής εις την έπινεμηθεΐσαν αρχαιόθεν δικαιοδοσίαν αύτής.

Μετά την ανταλλαγήν των λόγων ήκολούθησε ή ανταλλαγή των δώρων. Εις ταύτην ό Μακαριώτατος Πατριάρχης Ίεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσέφερε τώ Μακαριωτάτω Πατριάρχη Μόσχας κ.κ. Κυρίλλω σύνολον Αρχιερατικών έγκολπίων, μεγάλην τριμερή εικόνα έκ μαργαριταρορρίζης κατεσκευασμένην εις Βηθλεέμ, άπεικονίζουσιν τον Δεσπότην Χριστόν εις τό κέντρον, την Παναγίαν ένθρονον βρεφοκρατούσαν εις τά δεξιά και τον Άγιον Ίάκωβον τον Αδελφόθεον εις τά άριστερά Αυτόυ και ποιμαντορικήν ράβδον έκ μαργαριταρορρίζης. Τό σύνολον έγκολπίων και την ποιμαντορικήν ράβδον προσέφερεν και εις ένα έκαστον των συνοδών Αρχιερέων του Αγίου Μόσχας, ένί έκάστω δέ των Αρχιερέων προσέφερεν έπιστήθιον σταυρόν και εικόνα τής Θεοτόκου.

Ό Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος προσέφερε τώ Μακαριωτάτω Πατριάρχη Ίεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλω σύνολον έγκολπίων και αρχιερατικόν έγκόλπιον ένί έκάστω των Αγιοταφιτών Αρχιερέων, και έπιστήθιον σταυρόν ένί έκάστω των Αγιοταφιτών Αρχιμανδριτών.

Μετά τουτο οί άθρόως κατακλύσαντες την αίθουσαν του θρόνου, διήλθον και έλαβον την εύλογίαν των Προκαθημένων, έν συνεχεία δέ άπήλαυσαν τά έδέσματα και τά ποτά τής δεξιώσεως ταύτης.

Έκ τής Αρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/000o9-9W-ok>

ngg_shortcode_1_placeholder

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ.

Ἁγία Πόλις Ἱερουσαλήμ, τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 2012.

**“Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν καί
ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ κ.κ. Κύριλλε,**

Τό μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου μυστικῶς ἀποκαλυφθέν εἰς Ναζαρέτ διά τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, σωματικῶς φανερωθέν τοῖς ἀνθρώποις εἰς Βηθλεέμ διά τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως Αὐτοῦ ἐπὶ Καίσαρος Ὑκταβιανοῦ Αὐγούστου, ἐτελειώθη διά τῆς Σταυρώσεως καί Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου ἐν τῷ ἀγίῳ τόπῳ τούτῳ, τήν δασιλῇ χάριν τοῦ ὁποίου ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ ἐν εὐλαβείᾳ καί εὐχαριστίᾳ ἀπολαμβάνομεν .

Ἐπὶ τοῦ τόπου τούτου τῆς λυτρωτικῆς σταυρικῆς θυσίας καί τῆς τριημέρου ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου καί τῆς παγγενοῦς συναναστάσεως τοῦ Ἀδάμ, μετὰ πάροδον χρόνων, ὅτε πλέον οἱ δώδεκα Θεοφόροι Ἀπόστολοι τοῦ ἐν δόξῃ ἀναληφθέντος εἰς οὐρανούς, ἐν δυνάμει ἐπιφοιτήσεως Πνεύματος Ἁγίου, εἶχον σαγηνεύσει καί ζωγήσει τήν Οἰκουμένην, «ὁ ἐν βασιλεῦσι ἀπόστολος τοῦ Κυρίου Μέγας αὐτοκράτωρ Ἅγιος Κωνσταντῖνος», ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἁγία Ἑλένη καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Ἅγιος Μακάριος, ἀνήγειραν τό σέμνωμα τοῦτο τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως, τόν Πανίερον τοῦτον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, «ὁ ὁποῖος συναγωνίζεται εἰς τήν ὠραιότητα τήν εὐπρέπειαν τοῦ ἄνω στερεώματος» καί ὁ ὁποῖος ἐν τοῖς Ἐγκαινίοις αὐτοῦ ἠὺλογήθη, ὅπως ὑψωθῇ ἐν αὐτῷ ὁ ἐν αὐτῷ ἀνευρεθεὶς ζωοποιός τοῦ Κυρίου Σταυρός.

Ἐκτοτε διά μέσου τῶν αἰώνων ἀναρίθμητοι ἐτελέσθησαν ἱεραὶ ἀκολουθίαι καί ἀναρίθμητοι προσηνέχθησαν ἀναίμακτοι θυσίαι ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἑκατομμύρια εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ ἐκ δυσμῶν καί βορρᾶ καί θαλάσσης καί ἑώας προσελθόντες, μετέσχον τῶν ἱερῶν τελετῶν τούτων, ἐνεψυχώθησαν ἠθικῶς, ὠκοδομήθησαν πνευματικῶς καί ἡγιάσθησαν ψυχικῶς καί σωματικῶς.

Ἡ ἐπιστάσις καί ἡ μέριμνα τοῦ Πανιέρου τούτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί ὅλων τῶν προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς καί τῶν ἱερῶν τελουμένων ἐν αὐτοῖς ἀνετέθη

ὑπό τῆς θείας Προνοίας εἰς τό Τάγμα τῶν Σπουδαίων μοναχῶν, τήν Ἀδελφότητα τοῦ Ἀγίου Τάφου ὑπό τόν Ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων. Ἡ Ἀδελφότης αὕτη ἀνέλαβε νά διαφυλάσῃ καί διακονῇ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τούς Ἁγίους Τόπους ὡς τούς ἀψευδεῖς σιωπῶντας μάρτυρας, τά σιωπῶντα φυσικά τεκμήρια τῆς ἐπί γῆς σωτηριώδους ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διά τήν φύλαξιν καί κράτησιν τούτων διεξήχθησαν πολυχρόνιοι ἀγῶνες, διά τήν κατοχύρωσιν αὐτῶν διά φερμανίων, βερατίων καί διεθνῶν συνθηκῶν κατεβλήθησαν ὑπέρογκα ποσά καί διά τήν προστασίαν αὐτῶν ἐνίστε ἐθουσιάσθησαν ἀνθρώπιναι ζῳαί.

Ἀφ' ἧς δέ εὐλογημένης ὥρας ἡ χώρα τῶν Ρώσων ἐδέχθη τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πανάγιος Τάφος καί ὅλα τά ἅγια Προσκυνήματα τῆς Ἀγίας Γῆς, ἀπετέλεσαν πόλον ἔλξεως καί πηγὴν ἀντλήσεως δυνάμεως πολυαρίθμων Ρώσων προσκυνητῶν, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Αὐτοκρατόρων, ιερέων καί πολλῶν εὐλαβῶν πιστῶν. Ταῦτα ἔτυχον τῆς ἐνισχύσεως καί συμπαραστάσεως τῶν Ρώσων Τσάρων καί προσκυνητῶν, ὅσakis ταῦτα ἐχρηζον ἀνακαινίσεως ἢ προστασίας ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν δυνάμεων ἀλλοτριῶν. Ἀμοιβαίως ἀνταποκρινόμενοι οἱ Προκάτοχοι ἡμῶν ἀείμνηστοι Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων, ἰδίᾳ οἱ Παῖσιος, Θεοφάνης καί Δοσίθεος, περιώδευον τήν Ρωσίαν, Οὐκρανίαν καί Μολδαβίαν καί μετέδιδον τήν χάριν τῶν Προσκυνημάτων τούτων καί ἐχειραγῶγουν Ὁρθοδόξως τόν λαόν αὐτῶν.

Ἡ ἀκολουθηθεῖσα πρᾶξις καί τάξις αὕτη τῶν Πατέρων τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καί τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, συνεχίζεται ἄχρι τῆς σήμερον διά τῆς ὑπάρξεως Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί Ἱεροῦ Μετοχίου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς Μόσχαν ἐν ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καί διά τῆς εἰρηνικῆς ταύτης ἐπισκέψεως καί τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου.

Ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Συλλειτουργῷ τούτῳ ἔχομεν τήν ὑψίστην ἔκφρασιν τῆς πλήρους συμφωνίας, κοινωνίας καί ὁμολογίας ἡμῶν ἐν τοῖς δόγμασι, τῇ παραδόσει καί τῇ πράξει τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Τοῦτο τό μυστήριον τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου ἀποτελεῖ τήν τελείαν καί ὑψίστην ἡμῶν χαράν καί εὐφροσύνην ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Τοῦτο ἀποτελεῖ καί τήν βεβαίωσιν καί ἐγγύησιν τῆς ἐλπίδος ἡμῶν καί προσδοκίας ὅτι κατὰ τήν ἀψευδῆ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπαγγελίαν θά πῶμεν αὐτό καινόν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ (Ματθ. 26-29).

Ἐν τῷ μυστικῷ ὅθεν καί ἀρρήκτῳ συνδέσμῳ τοῦ μυστηρίου τούτου ἅς ἐνισχυθῶμεν, ἵνα συνεχίσωμεν νά διαφυλάσσωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τήν ἐκ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων παραδοθεῖσαν ἡμῖν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν παρακαταθήκην, ἵνα ἐπαυξάνωμεν τήν παραδοθεῖσαν ἡμῖν Ὁρθόδοξον κληρονομίαν δι' ἔργων ἀγαθῶν, διά διδαχῆς τῆς Ὁρθοδόξου καί ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως εἰς τά θεόθεν ἐμπεπιστευμένα ἡμῖν ποίμνια, δι' ἔργων πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ, ἔργων φιλανθρωπίας, ἔργων προστασίας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπὸ τῶν αἱματηρῶν πολέμων καί τῶν τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων καί προστασίας τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῶν αὐθαιρέτων ἐπεμβάσεων τοῦ ἀνθρώπου, ἔργων φιλανθρωπίας εἰς τούς πρόσφυγας, ἀνέργους, ἐνδεεῖς καί πεινῶντας, θύματα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, συναγωνιζόμενοι οὐχὶ δέ ἀνταγωνιζόμενοι εἰς ταῦτα μεταξύ ἡμῶν «κατανοοῦντες ἀλλήλους εἰς παροξυσμόν ἀγάπης καί καλῶν ἔργων» (Ἑβρ. 10,24), εἰς τελείαν ἐκπλήρωσιν τοῦ θελήματος Αὐτοῦ, εἰς διακονίαν ἀλλήλων ἐν τῇ ζώσει τοῦ λεντίου τῆς ταπεινώσεως τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν, «ὅπως ἴδωσι

τά καλά ἡμῶν ἔργα καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ἡμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 5,16), πρὸς ἔπαινον τοῦ γένους τῶν Ὁρθοδόξων καί δόξαν τοῦ ὑπερευλογημένου ὀνόματος τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν”.

<http://youtu.be/IGtWws917A8>
ngg_shortcode_2_placeholder

Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΓΗΝ (3Η ΗΜΕΡΑ) .

Τὴν Κυριακὴν, 29^η Ὀκτωβρίου /11^η Νοεμβρίου 2012, ἔλαβε χώραν τὸ Πατριαρχικὸν Συλλεΐτουργον εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον.

Πρὸς τοῦτο, λίαν πρωΐ ἀπὸ τῆς 12.00 μεσονυκτίου ὥρας, οἱ δύο Προκαθήμενοι Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρωσίας κ.κ. Κύριλλος ἐξεκίνησαν μετὰ τῶν τιμίων συνοδευτῶν Αὐτῶν καὶ πλείστων ἐκ τῶν Ἀγιοταφίτων καί, τῶν κωδῶνων κρουομένων, κατῆλθον εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα ἔλαβε χώραν προσκύνησις τῶν Προκαθημένων εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον. Μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Καθολικόν, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἐνεδύθη μανδύαν, ἠύλόγησε καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτε καὶ προσῆλθον οἱ Ἱερεῖς καὶ ἔλαβον Καιρόν.

Εὐθὺς μετὰ τοῦτο ἔλαβε Καιρόν καὶ ὁ Πατριάρχης Κύριλλος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερόν ἠσπάσατο τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην κ.κ. Θεόφιλον καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς.

Τούτων λαμβανόντων χώραν ἐψάλετο ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου.

Ἐνδυθέντες οἱ Προκαθήμενοι, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἱερεῖς, ἐξῆλθον ἐκ τοῦ Καθολικοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὸν χώρον ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, ὅτε μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἤρξατο ἡ θ. Λειτουργία διὰ τοῦ «Εὐλογημένη...»

Μετὰ τῶν δύο Προκαθημένων συνελειτούργησαν οἱ συνοδοὶ Ἀρχιερεῖς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, Μητροπολίτης Volokolamsk κ. Ἰλαρίων, Solnechnogorsk κ. Σέργιος, Βερολίνου κ. Μᾶρκος ὁ Μητροπολίτης Περεγιασλάβ καὶ Χελνίτσκι κ. Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καὶ οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς Μητροπολίται Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος καὶ Βόστρων κ. Τιμόθεος, οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Γεράσων κ. Θεοφάνης, Ἀβήλων κ. Δωρόθεος καὶ Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, Ἱερομόναχοι καὶ Ἱεροδιάκονοι.

Τό Πατριαρχικόν Συλλεΐτουργον ἐτελέσθη ἐπὶ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἐν πάσῃ κατανύξει καὶ λαμπρότητι, πλήθους λαοῦ συμμετέχοντος καὶ σιγοψάλλοντος καὶ ἀκολουθοῦντος τὸν Πρωτοψάλτην Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον καὶ τὴν χορωδίαν, τὴν συνοδεύουσαν τὸν Πατριάρχην Κύριλλον ψάλασαν ρωσιστί κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς τό Πατριαρχεῖον τάξιν.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἑλληνιστί, ἴδε ἡλεκτρονικὸν σύνδεσμον:
<https://jerusalem-patriarchate.info/2012/11/11/7085/>

...ὁ δέ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἀντεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐχούσης ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Πατριάρχα της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ και πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε, αγαπητέ εν Κυρίῳ Αδελφέ και Συλλειτουργέ,

Σεβασμιώτατοι Αδελφοί Αρχιερεῖς,

Σεβαστοί πατέρες, αδελφοί και αδελφές,

Την ημέρα Κυριακή, το μικρόν Πάσχα εορτάζουμε σήμερον παρά του μεγαλυτέρου ιεροῦ προσκυνήματος της χριστιανοσύνης, του Παναγίου Τάφου του Κυρίου, ἐπὶ του τόπου της Αναστάσεως του Σωτήρος. Τελέσαμε το Ἱερό Συλλεΐτουργο, κοινωνήσαμε ἀπὸ το ἴδιο Ποτήριο. Ἡ ἐν πνεύματι καὶ προσευχῇ ἐνότητά μας, ἡ ἐνότητα των Εκκλησιῶν Ρωσίας καὶ Ἱεροσολύμων σήμερον προεβλήθη ορατῶς. Καὶ αἰσθάνομαι χαρά ἀντιφωνῶν τη Μακαριότητί Σας καὶ ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτῆς παν πλῆρωμα της Αγίας Εκκλησίας των Ἱεροσολύμων, συλλειτουργῶν καὶ συμπροσευχόμενος Αὐτή.

Ἐν τῷ μυστηρίῳ της θείας Ευχαριστίας, το ὁποῖο μόλις ἐπιτελέσαμε, ἐν τῇ μυστικῇ καὶ ζωοποιῷ μεταβολῇ των ἐκ της γῆς δώρων του ἄρτου καὶ του οἴνου εἰς ἀληθινὸ Σῶμα καὶ Αἷμα του Κυρίου καὶ Σωτήρος ἡμῶν, ἔχει τὴ συνέχειά του το μεγάλο θαῦμα της του Χριστοῦ Αναστάσεως. Ἡ Ευχαριστία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μας ἐγείρει ἀπὸ της ἐπιγείου κοιλάδος του θανάτου, μας ζωοποιεῖ ἐν πνεύματι καὶ προετοιμάζει διὰ τὴν αἰώνια ζωή. Αὐτή μας καθιστᾷ μετόχους του Σώματος του Χριστοῦ, δηλαδή της μίας του Χριστοῦ Εκκλησίας. Αὐτή μας ἐνδυναμώνει καὶ προσφέρει ἐλπίδα διὰ μιὰ ἄλλη, ἀθάνατη ὑπαρξὴ ἐν τῇ δόξῃ της Αγίας του Χριστοῦ Αναστάσεως. Μέσα στην Ευχαριστία ὅλοι ἐμεῖς εἴμεθα ζωντανοὶ μάρτυρες καὶ κοινωνοὶ της του Χριστοῦ Αναστάσεως.

«Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν», (Α΄ Κορ. 15. 14). Στην Ανάστασις του Χριστοῦ ἐγκεῖται το μυστήριον της οἰκοδομῆς της Εκκλησίας. Ολόκληρη ἡ δυσχιλιετής ὑπαρξὴ της Εκκλησίας του Χριστοῦ στηρίζεται στο γεγονός της Αναστάσεως Αὐτοῦ, στην ἀδιάκοπη καὶ ζωοποιὸ ἐνέργειά της. Ὅπως αὐτὸς ὁ μεγαλοπρεπὴς Ἱερός Ναός ηγέρθη ἐπὶ του Παναγίου Τάφου του Κυρίου, ἔτσι καὶ ὅλη ἡ Εκκλησία θεμελιούται ἐπὶ του ζωοποιοῦ μυστηρίου της Αγίας του Χριστοῦ Αναστάσεως, ἀναπνέει καὶ ζεῖ το μυστήριον τοῦτο.

Το κήρυγμα του Ευαγγελίου εἶναι διαποτισμένο ἀπὸ τὴ χαρμόσυνη εἰδίδησις της του Χριστοῦ Αναστάσεως καὶ τὴν πίστην στην κοινὴν μας ἐν Χριστῷ Ανάστασις. Καὶ ἐάν

το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, όπου πρόκειται για τη θεραπεία του δαιμονισμένου Γαδαρηνού (Λουκ. 8. 26-39) ούτε καν μια λέξη αναφέρει διά την Ανάσταση, η σοφία του κοινού μας εκκλησιαστικού τυπικού συνίσταται στον ορισμό διά την ανάγνωση αυτής της Ευαγγελικής περικοπής την ημέρα της Κυριακής. Και τούτο διότι και στην σημερινή περικοπή κρύβεται η προεικόνιση της πνευματικής μας αναστάσεως – η θαυμαστή θεραπεία από την αμαρτία.

Η πίστη στην Ανάσταση δεν είναι μια τυφλή πεποίθηση του πεπτωκότος νοός, είναι η εσωτερική όραση της καρδιάς, είναι η αναφορά προς τον Θεό, η αναζήτηση Αυτού και ο πόθος να είσαι μαζί Του. Δεν πειράζει που κάποιοι δεν είναι διατεθειμένοι να θεραπευθούν και ζητούν τον Χριστό «ἀπελθεῖν ἀπ’ αὐτῶν», (Λουκ. 8. 37). Δεν πειράζει που κάποιοι, όπως το πάλαι ποτέ πλήθος της χώρας των Γαδαρηνών εκτιμούσε περισσότερο τις αγέλες χοίρων, παρά την αιώνια ζωή. Πάντα ευρίσκονται όσοι ως τον θεραπευθέντα διαμονισμένο ἐδέετο δὲ αὐτοῦ εἶναι σὺν αὐτῷ (Λουκ. 8. 38). Τοιούτων είναι η χάρη της ηθικής μεταμορφώσεως και επαγγελίας της μελλούσης ἔσεσθαι ἀναστάσεως.

Το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα μας λέγει ότι ο Θεός ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωποίησε τῷ Χριστῷ (Εφ. 2. 5). Η ἐλπίδα της μελλούσης ἔσεσθαι ἀναστάσεώς μας είναι κάτω από τον οὐρανὸν καινὸν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καινῆς – στην παρούσα ἀνάσταση των ψυχών μας – ἐδῶ και τώρα! – ἀπὸ την ἀδυναμία και τις επιπτώσεις της αμαρτίας. Και η πίστη στην Ανάσταση, περὶ δυνάμεως της οποίας μας ἔλεγε σήμερον ο Ἀπόστολος Παῦλος, αποτελεί οδὸ δι’ αὐτὴ την ηθικὴ μεταμόρφωση. Ὅπως κάποτε ο Ἄγγελος ἀποκύλισε τον λίθο του Παναγίου Τάφου, ἔτσι και η πίστη αἶρει ἀπὸ τη ψυχὴ του ἀνθρώπου το βαρὺ λίθο των παθῶν του.

Η ἐλπίδα της σωτηρίας ὅλων των υπολοίπων ἐγκείται σε ὅσους ἐπίστευσαν στο Χριστό, δηλαδή στον ευλαβὴ τους βίο και το κήρυγμά τους. Με την πίστη στην ἐκ νεκρῶν ἀνάσταση πιστεύουμε και στο ὅτι οι πραγματικοὶ Χριστιανοὶ εἶναι ἐκεῖνο το ἄλᾳς της γῆς, το οποίο ἀκόμα και σε μικρὲς ποσότητες ζωοποιεῖ την ἀνθρωπότητα. Αὐτὴ εἶναι η μεγάλη ἀποστολὴ της Ἐκκλησίας ὡς ἀγίαση τον κόσμον και ὁδηγήση τους ἀνθρώπους προς τη σωτηρία.

Ἐπισκεπτόμενοι κατ’ αὐτὰς τη Μητέρα των Ἐκκλησιῶν, την Ἐκκλησίαν της Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ἀποδίδουμε τα πρέποντα στο μακραίωνα ἀγῶνα της ἀδιαλείπτου προσευχῆς της ἐνώπιον μεγαλύτερων ιερῶν προσκυνημάτων της χριστιανοσύνης και της διαφυλάξεως αὐτῶν δι’ ὅλους τους Χριστιανούς. Πλήθη προσκυνητῶν, που καταφθάνουν ἐδῶ ἀπὸ κάθε γωνιά του κόσμου, μαρτυροῦν ὅτι η εἶδηση της του Χριστοῦ Ἀναστάσεως, προελθούσα ἀπὸ την Ἱερουσαλὴμ και κομισθείσα ὑπὸ των Ἀγίων Ἀποστόλων ἕως τα πέρατα της γῆς, δεν ἐξέλιπε ποτέ, ἀλλὰ παραμένει ζωντανή ἕως και σήμερα. Η πίστη στην ἀγία του Χριστοῦ Ἀνάσταση καρποφορεῖ παγκοσμίως, συμπεριλαμβανομένης και της Ρωσίας, της Ουκρανίας, της Λευκορωσίας και των ἄλλων χωρῶν της Ἀγίας Ρωσίας, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου: Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες (Ιω. 20.29).

Οφείλει πολλὰ η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία της Ρωσίας στην Ἀγία Πόλη, και υπάρχουν πολλὰ ἐνοποιητικὰ στοιχεῖα μεταξύ μας. Ἀνέκαθεν ἐκεῖ, προς τον Πανάγιον Τάφον, προς την Ἀγίαν Ἱερουσαλὴμ κατεύθυναν τα βήματά τους οι ἀναρίθμητοι Ρῶσοι προσκυνητές. Εσεῖς φέρετε το λειτουργικὸ τυπικὸ το οποίο παρελάβαμε, και δι’ αὐτὸ ἕως και σήμερα η Ρωσικὴ Ἐκκλησία στη λειτουργικὴ της ζωὴ ἀκολουθεῖ την παρακαταθήκη του Οσίου Σάββα του Ἁγιασμένου και ἄλλων μεγάλων ἀσκητῶν των

αρχαίων Μονών της Παλαιστίνης. Ακόμα και αυτός ο ίδιος Ναός της Αγίας Αναστάσεως, όπου σήμερα ετελέσθη το ιερό Συλλεΐτουργο, ανέκαθεν απολάμβανε ιδιαίτερη τιμή στη Ρωσία: παλαιά υπήρχε μια παράδοση να οικοδομούνται Ναοί, οι οποίοι ετιμώντο κατά εορτή των Εγκαινίων αυτού του Ναού. Έως και σήμερα υπάρχουν αρκετές Εκκλησίες στη Ρωσία, οι οποίες τιμώνται κατά εορτή των Εγκαινίων του Ναού της Αναστάσεως, ενώ μια από τις Ιερές Μονές πλησίον της Μόσχας ονομάζεται «Η Νέα Ιερουσαλήμ», διότι το Καθολικό της εκτίσθη σύμφωνα με το πρότυπο του Ναού του Παναγίου Τάφου. Διά να παραμένουν υπό το Ορθόδοξο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, ο Ναός της Αναστάσεως και άλλα ιερά προσκυνήματα της Παλαιστίνης, προσέφεραν τον όβολό τους οι Ρώσοι δωρητές, έχυναν το αίμα τους οι Ρώσοι στρατιώτες, διά της ίδιας της ζωής τους επισφραγίζοντες την αρχήθεν συνδέουσα μας αγάπη.

Ως Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ρωσίας εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου δια την ευκαιρία όπως προσκυνήσω τα ιερά σεβάσματα των Ιεροσολύμων. Σας ευχαριστώ, Μακαριώτατε, διά την πρόσκληση, την κοινή αδελφική προσευχή, τους θερμούς λόγους και τη φιλόξενη υποδοχή.

Σήμερα, μετά την κοινή προσευχή και την προσφορά της Αναίμακτης Θυσίας, οι καρδιές μας ηχούν ιδιαίτερα αρμονικώς: εκείνα, τα οποία μας καθιστούν όλους συγγενείς επί του τόπου της του Χριστού Αναστάσεως είναι η πίστη και η αδελφική εν Χριστώ αγάπη. Εν τω πνεύματι αυτής της αγάπης εύχομαι να ενδυναμώνει ο Κύριος τη Μακαριότητά Σας στην υψηλή Πρωθιεραρχική διακονία Σας, ενώ το ποίμνιο της Εκκλησίας της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ να έχει πλούσια τα ελέη και το πλήρωμα των πνευματικών δωρεών εν Χριστώ Ιησού.

Μετά τοῦτο ἀπό τοῦ Καθολικοῦ οἱ Προκαθήμενοι μετέβησαν εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Σκευοφύλακος, ἔνθα προσηνέχθησαν τά κεράσματα, ὁ δέ Ἀρχιμανδρίτης Παρασκευοφύλαξ Ἱερομόναχος Ἰσίδωρος προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον εἰκόνα τοῦ Δωδεκαόρτου ἐκ σμάλτου, ἀντίγραφον τῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ Γραφείῳ τούτῳ μεγάλης εἰκόνας.

Προσκυνήσας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος τό ἐν τῷ Σευοφυλακίῳ Τίμιον Ξύλον, ἀνεχώρησε δοξολογῶν καί εὐλογῶν τόν Θεόν δι' ἣν ἡξιώθη προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Τόπων ὡς Πατριάρχης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/N_08R5yxLbg

ngg_shortcode_3_placeholder

Η «ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ» ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ. (1Η ΗΜΕΡΑ).

Τήν Παρασκευήν, 27^η Ὀκτωβρίου/9^η Νοεμβρίου 2012, ἤρξατο ἡ «Εἰρηνική Ἐπίσκεψις» τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ.κ. Κυρίλλου εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Ἔθος ἀρχαῖον εἰς τήν ζωήν καί τάξιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἶναι ἡ πραγματοποίησις ἐπισκέψεως τοῦ ἐκάστοτε νεωστί ἐκλεγομένου Πατριάρχου ἢ Ἀρχιεπισκόπου Προκαθημένου τῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, εἰς τὰς ἄλλας Ὀρθοδόξους Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας διὰ τήν δῆλωσιν πλήρους ἐν Χριστῷ κοινωνίας ἐν τοῖς δόγμασι καί μυστηρίοις τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς τάξεως αὐτῆς πραγματοποιεῖται κατ' αὐτάς ἀπό 27^{ης} Ὀκτωβρίου/ 9^{ης} Νοεμβρίου ἕως 1^{ης}/14^{ης} Νοεμβρίου 2012, ἡ «Εἰρηνική Ἐπίσκεψις» τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρωσίας κ.κ. Κυρίλλου εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, κατόπιν ἀμοιβαίων συνεννοήσεων μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

Ἡ ιστοσελίς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, μετά τήν ἀνάρτησιν τοῦ προγράμματος τῆς ὅλης ἐπισκέψεως (ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://jerusalem-patriarchate.info/2012/11/09/7055/>), ἀναφέρεται ἀπό σήμερον εἰς πλήρη ἐνημέρωσιν ἐν λεπτομερείᾳ.

Οὕτως, ἡ ἐπίσκεψις ἤρξατο μετά τήν ἐκ Ρωσίας ἄφιξιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Κυρίλλου εἰς τό ἀεροδρόμιον τοῦ Τέλ Ἀβίβ καί εἰς τήν Ἱερουσαλήμ δι' ἐπισήμου ὑποδοχῆς ἐν τῇ Πύλῃ τοῦ Δαβίδ, τήν 5.00 μ.μ. τῆς Παρασκευῆς, 27^{ης} Ὀκτωβρίου /9^{ης} Νοεμβρίου 2012.

Εἰς τήν ὑποδοχήν αὐτήν ἀντεπροσώπευσαν τό Πατριαρχεῖον ἡ συνοδευτική Ἐπιτροπή καθ' ὅλην τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρωσίας κ.κ. Κυρίλλου, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Στεφάνου Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς Μόσχαν. Ἐπίσης τό Πατριαρχεῖον ἀντεπροσώπευσαν οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καί Ἱερομόναχοι ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Χριστιανικῶν δογμάτων τῆς Ἀγίας Γῆς, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί τῆς Ἀστυνομίας καί ἡ κ. Μήτις Ἀσπασία ἐκπρόσωπος τοῦ Γενικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου εἰς Ἱεροσόλυμα καί οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Βρεττανικοῦ Προξενείου καί τοῦ Τουρκικοῦ Προξενείου καί πλῆθος λαοῦ συνωστιζομένου καί ἐν χαρᾷ ἐπευφημοῦντος τήν ἄφιξιν τοῦ Πατριάρχου τῆς Ρωσίας.

Ἐκ τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ ἡ σχηματισθεῖσα συνοδεία προῆλθε πρὸς τήν Πύλην τοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τήν Πύλην τοῦ Πατριαρχείου ὑπεδέχθη τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῆς Ρωσίας ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', ἐκεῖθεν δέ μετά τόν Πατριαρχικόν ἀσπασμόν ἡ πομπή, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἐπορεύθη διὰ τῆς Χριστιανικῆς ὁδοῦ πρὸς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐν ἀκολουθίᾳ πολλοῦ λαοῦ συνωστιζομένου καί ἐν χαρᾷ ψάλλοντος ἐκκλησιαστικούς ὕμνους.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τόν Ναόν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος

προσεκύνησε εἰς τό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἀποκαθλώσεως καί ἐνεδύθη μανδύαν καί τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ψάλλοντος τό «εἰσελεύσομαι...» προσῆλθε πρός τόν Πανάγιον Τάφον.

Ἐνταῦθα, μετὰ τήν προσκύνησιν, ἀνέγνωσεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος τό κατά Μᾶρκον ἅγιον Εὐαγγέλιον τῆς Ἀναστάσεως, μεθ' ὃ ἀνεπέμφθη δέησις.

Ἀκολουθῶς εἰς τό Καθολικόν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἐνδεδυμένος τόν μανδύαν προεξῆρξε τῆς Δοξολογίας, τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀναμένοντος ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

Μετά τό πέρας τῆς Δοξολογίας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε ἀπό τόν σολέα τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἑλληνιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://jerusalem-patriarchate.info/2012/11/09/7061/> .

...ὁ δέ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἀντεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐχούσης ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Μακαριώτατε Πατριάρχα της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ και πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε,

Σεβασμιώτατοι και θεοφιλέστατοι Αρχιερεῖς,

Αγαπητοί πατέρες, αδελφοί και αδελφές,

Τρόμος και χαρά πληροῦν την καρδιά μου κάθε φορά, καθώς επισκέπτομαι αυτό το μεγαλύτερο επί της γης ιερό προσκύνημα του Ζωοδόχου και Παναγίου Τάφου του Κυρίου. Τρόμος, διότι πλησιάζω ένα μεγάλο ιερό: έναν τόπο του σταυρικού αγώνος του Ενσαρκωθέντος Θεού διά τη σωτηρία όλου του κόσμου από τις αμαρτίες, έναν τόπο, όπου ο Θεός ετάφη κατά σάρκα, αλλά δεν έπαυσε να επιτελεί το λυτρωτικό Αυτού έργο, διά της ψυχής κατελθών εις τον Άδην και εξάξας εκείθεν τους δεσμώτες του, έναν τόπο, όπου δυνάμει της Θειότητος Αυτού ανέστη και έντρομους κατέστησε τους δεσμοφύλακες. Χαρά, διότι θανάτῳ Αυτού ο Κύριος επάτησε τον θάνατο, νίκη Αυτού ελευθέρωσε όλη την ανθρωπότητα από τη δουλεία της αμαρτίας και μας άνοιξε τις πύλες της Βασιλείας Αυτού. Πράγματι όπως είπε ο προπάτωρ Ιακώβ: «ώς φοβερός ό τόπος οὔτος· οὐκ έστι τοῦτο άλλ' ή οἶκος Θεοῦ καὶ αὕτη ή πύλη τοῦ ούρανοῦ (Γεν. 28. 17).

Εἶναι όνειρο κάθε Χριστιανού όπως, έστω και μια φορά στη ζωή, καταξιωθεί να βρεθεί στους Αγίους Τόπους, να πορευθεί την οδό του Μαρτυρίου, να προσκυνήσει τα μέρη, όπου βάδιζαν τα βήματα του Κυρίου, να ασπασθεί τον λίθο, όπου έκειτο το Σώμα του Ιησού, Ζωοδόχο και θαμμένο.

Ο Κύριος με αξίωσε να επισκεφθώ επανειλημμένως αυτά τα μεγάλα χριστιανικά προσκυνήματα. Αλλά η παρούσα μου επίσκεψη έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, διότι είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στους Αγίους Τόπους διά να προσευχηθώ εκ μέρους όλης της Ρωσικής Εκκλησίας, η οποία το έτος 2009 με εξέλεξε Προκαθήμενο Αυτής. Και σήμερα μου φέρνει μεγάλη χαρά εις αυτό τον ιερό χώρο να προσαγορεύσω θερμώς την πεφιλημένη Μακαριότητά Σας και την περι Υμάς τετιμημένη Ιεραρχία και τον ιερό κλήρο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων.

Ὡς προσκυνητές ἐκ Ρωσίας, Ουκρανίας, Λευκορωσίας, Μολδαβίας καὶ ἄλλων χωρῶν τῆς Ἀγίας Ρωσίας ἀφίχθημεν στὴν Ἀγία Πόλη, ὅπως ομοψύχως υποβάλουμε τὰ βαθύτερα μας σέβη πρὸς τὴν ἀπ' αἰῶνος φύλακα τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Παλαιστίνης τὴν Ἀγιωτάτη Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν. Αὐτό το σεβασμό οἱ λαοὶ μας τὸν τρέφουν στο διάβα πολλῶν αἰώνων, οἱ οποίοι μεσολάβησαν ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς κοινῆς τοῦς βαπτίσεως στὰ ὕδατα τοῦ Δνείπερου. Θέλουμε νὰ ανανεώσουμε τὰ ἀδελφικά μας συναισθήματα, νὰ αναθερμάνουμε τὶς καρδιές μας με τὴ ζέση τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ ἐν εἰρήνῃ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐνότητί μας νὰ ἀναπέψουμε κοινὴ εὐχαριστία καὶ δέηση υπέρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας.

Ἡ ἰδική μας δέηση εἶναι υπέρ τῆς εἰρήνης τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλης τῆς Ἀνατολῆς, ἡ ὁποία διέρχεται σήμερα δύσκολη ἐποχὴ, ὅπως ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς μεγάλης νίκης τοῦ Χριστοῦ επικρατήση μετὰ τῶν ἀνθρώπων εἰρήνη καὶ συμφωνία.

Ἡ χάρις τοῦ Ἑσταυρωθέντος, Ἀναστάντος καὶ Ἀναληφθέντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν».

Μετὰ τοῦτο ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος προσεκύνησε εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν.

Μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατελθόντες οἱ Προκαθήμενοι καὶ ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τῶν τιμίων συνοδειῶν Ἀϋτῶν καὶ τοῦ τοῦ λαοῦ ἀνῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν καὶ ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ κ.κ. Κύριλλε,

Προσκυνήσαντες μόλις σὺν Θεῷ τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ ὑμνήσαντες καὶ δοξάσαντες τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἀγίαν Ἀνάστασιν ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἀνῆλθομεν νῦν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, εἰς τὴν ἀπ' αἰώνων ἔδραν ταύτην τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τῆς πόλεως τοῦ Βασιλέως τοῦ Μεγάλου.

Ἐν ταύτῃ μετὰ περιχαρείας πολλῆς, ἀγάπης ἀδελφικῆς εἰλικρινοῦς καὶ τελείας καὶ τιμῆς ἰδιαζούσης ὑποδεχόμεθα καὶ χαιρετίζομεν καὶ προσφωνοῦμεν διὰ τοῦ «εὖ παρέστητε» Ὑμᾶς, τὸν λίαν ἀγαπητὸν Ἡμῖν καὶ περισπούδαστον ἐν Χριστῷ ἀδελφόν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῆς Ἀγιωτάτης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, τὸν ἀγαπήσαντα τὰ σκηνώματα Σιών τῆς Ἀγίας, ἐπισκεφθέντα αὐτὰ πολλάκις εἰς τὸ παρελθόν, ἐλθόντα δέ νῦν, ἵνα ἐπισκεφθῇ αὐτὰ καὶ ἐν τῇ καθιερωμένῃ κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας «εἰρηνικῇ ἐπισκέψει» μετὰ τὴν ἐπαξίαν ἐκλογὴν Ὑμῶν εἰς τὴν ποιμαντορικὴν οἰακοστροφίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς μεγάλης καὶ εὐσεβοῦς χώρας τῆς Ρωσίας καὶ τὴν θεόθεν κλήσιν Ὑμῶν, ὅπως ὁδηγήσῃτε αὐτὴν εἰς τὴν νέαν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀνακαινιστικὴν πορείαν αὐτῆς, τὴν ὁποίαν αὕτη ἀκολουθεῖ μετὰ τὸν ἀπηνῆ διωγμὸν εἰς βάρος αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ναί μὲν ἐταλάνισε, κατεβασάνισε καὶ κατεπόνησε, οὐχ ἥττον ὅμως δέν κατέβαλεν αὐτὴν, δέν κατίσχυσεν αὐτῆς, ἀλλ' ἔδωσεν αὐτῇ ἀφορμὴν, ἵνα ἐξέλθῃ ἐκ τῆς δοκιμασίας δυνατωτέρα καὶ ἐνδοξοτέρα.

Ἐν τῇ ἀφάτῳ, ὅθεν, χαρᾷ ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τῆς Ὑμετέρας λίαν ἀγαπητῆς καί περισπουδάστου Ἡμῖν Μακαριότητος εἰς τό κατά τόν προκάτοχον Ἡμῶν ἀείμνηστον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Δοσίθεον, ἱερόν «ὀσπίτιον» τῆς Γεραρᾶς ἡμῶν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ ἡμετέρου παλαιφάτου Πατριαρχείου, εὐχόμεθα Αὐτῇ ἐκ μυχίων ὑγιείαν, εὐστάθειαν, εὐλογημένην, πλουσίαν εἰς πνευματικάς ἐμπειρίας προσκυνηματικήν θεωρίαν καί εὐόδωσιν τῶν ἔργων Αὐτῆς καί τῆς Ἐκκλησίας, ἣν Αὕτη ποιμαίνει, ἐν πᾶσι πρός δόξαν τοῦ εὐλογημένου ὀνόματος τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν».

Μετά τό τέλος τῆς προσφωνήσεως ταύτης ἀπένειμε εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον τήν ἀνωτάτην τιμητικήν διάκρισιν τοῦ Πατριαρχείου ἥτοι τόν Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Συγκεκινημένος ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἀντεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐχούσης ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ἐκ βαθέων καρδίας ευχαριστῶ τη Μακαριότητά Σας, διά την ευγενή πρόσκληση, ὅπως επισκεφθῶ το Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων και τη θερμή φιλοξενία της οποίας τυγχάνω στους Αγίους Τόπους.

Ἡ παρούσα επίσκεψή μου εἶναι κυρίως προσκυνηματική περιήγηση στην Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, Μητέρα πασῶν των Ἐκκλησιῶν και αφετηρία ἀπ' ὅπου ἡ Καλή Εἶδηση διεδόθη ἀπό τους Αγίους Αποστόλους σε ὅλη την οἰκουμένη. Εμεῖς στη Ρωσία πάντα εἶχαμε ιδιαίτερη σχέση με την Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων και τους Προκαθημένους αὐτῆς. Ενθυμούμεθα πάντα ὅτι οἱ Πατριάρχες Ἱεροσολύμων στον Πανάγιο Τάφο ἀναπέμπουν δεήσεις υπέρ των Ὁρθόδοξων χριστιανῶν τόσο της βιβλικῆς περιοχῆς, ὅσο και ὅλης της οἰκουμένης. Τis αγίες Σας ευχές ἐκζητούμεθα Μακαριώτητε υπέρ της Ἐκκλησίας της Ρωσίας και των λαῶν της Αγίας Ρωσίας, τους οποίους ποιμαίνει.

Ἡ φράση «Γη Αγία» δεν ἀποτελεῖ ἀνθρώπινο εφεύρημα. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶπε στον Ἅγιο Προφήτη Μωϋσῆ: Ὁ γάρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας, γῆ ἁγία ἐστί (Εξογ. 3. 5). Εάν αὐτό εἰπώθηκε διά την ἔρημο πλησίον του Ὁρους Χωρήβ, ὅπου ἐγίνε ἡ ἐν τῇ Φλεγομένη Βάτῳ θεοφάνεια, πόσο μάλλον ἀγιότοκος ἀνεδείχθη ἡ Παλαιστίνη. Εδῶ ἦταν ὅπου ἐγεννήθη, ἐκήρυξε, ἐσταυρώθη και ἐτάφη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Εδῶ ἦταν ὅπου Αὐτός ἀνέστη ἐνδόξως ἐκ νεκρῶν. Εδῶ ἦταν, ὅπου ὁ Κύριος ἐθεμελίωσε την Ἐκκλησίαν και ἐπίσης στους Αγίους Τόπους το Πνεῦμα του Κυρίου ἐπεφοίτησε εἰς τους Αποστόλους χορηγῶν αὐτοῖς τὴν Χάρη ὅπως διαδοθῇ ἡ Ἐκκλησία ἕως τα πέρατα της γῆς.

Ὅπως μετά την Αγία Πεντηκοστή στην Ἱερουσαλήμ ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν, (Πραξ. 2. 6), ἔτσι και σήμερον ἡ Αγία Πόλις ἀποτελεῖ πόλο ἐλξεως πιστῶν ἀπὸ κάθε γωνιά της υψηλίου. Στους δρόμους της ἀκούγεται κάθε γλῶσσα και διάλεκτος. Θέλω να ευχαριστήσω τη Μακαριότητά Σας, φύλακα των μεγάλων προσκυνημάτων, διά την πατρική φροντίδα, την οποία ἐπιδεικνύετε προς την Ρωσική Ἐκκλησιαστική Αποστολή και τα πλήθη προσκυνητῶν ἀπὸ τις χώρες της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Μόσχας, που καταφθάνουν ἐδῶ. Στην καρδιά μου θα διατηρῶ για πάντα τις καλύτερες ἀναμνήσεις ἀπὸ την ἐπίσκεψιν προς τα μεγάλα χριστιανικά προσκυνήματα, ὅπου ευρέθην και πάλιν συνοδεία της Μακαριότητός Σας.

θέλω να ευχηθώ στην Αγιοσύνη Σας σωματική δύναμη και την πανίσχυρη βοήθεια του Θεού στην Πατριαρχική Σας διακονία, ενώ στο θεοφιλές ποίμνιό Σας ειρήνη και την άνωθεν ενίσχυση σ' αυτή τη δύσκολη εποχή, την οποία διέρχονται σήμερα οι χριστιανοί της Μέσης Ανατολής».

Τῶν κερασμάτων προσενεχθέντων, οἱ προσελθόντες εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ θρόνου ἐζήτησαν τάς εὐλογίας τῶν Προκαθημένων καί ἐν εὐχαριστίᾳ καί χαρᾷ ἀπῆλθον εἰς τά ἴδια.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/j5kuaY71BD0>

ngg_shortcode_4_placeholder

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΗ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΟΣΧΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ
κ.κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ' ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ
ΜΟΣΧΑΣ κ.κ. ΚΥΡΙΛΛΩ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙ
ΑΠΟ 9^{ης} – 14^{ης} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ.

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν καί

ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ κ.κ. Κύριλλε,

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Σιών, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Τόπων, ἡ Ἐκκλησία τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας καί τῶν προφητῶν, ἡ Ἐκκλησία τῆς ἐνσάρκου ἐμφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία τοῦ ὑπερώου καί τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν μαρτύρων καί τῶν ὁσίων ἀσκητῶν, ὑποδέχεται σήμερον ἐν χαρᾷ καί ἀγαλλιάσει εἰς τούς κόλπους αὐτῆς τήν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας, τήν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου καί τῆς ἁγίας βασιλίσσης Ὁλγας, τήν Ἐκκλησίαν τῶν μεγάλων στάρετς καί τῶν ἀναριθμῆτων νεομαρτύρων εἰς τό

πρόσωπον τοῦ σεπτοῦ αὐτῆς Προκαθημένου, τῆς λίαν ἀγαπητῆς καί περισπουδάστου Ἡμῖν Μακαριότητος καί τῆς τιμίας Αὐτῆς συνοδείας, πραγματοποιήσῃ κατ' αὐτάς τήν «εἰρηνικὴν Αὐτῆς ἐπίσκεψιν» παρ' Ἡμῖν.

Ἐπὶ τῷ λίαν σημαντικῷ γεγονότι τούτῳ διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν Ἡμῶν ἡ Ὑμετέρα λίαν ἀγαπητὴ καί περισπούδαστος Ἡμῖν Μακαριότης ἐγένετο δεκτὴ ἐν πάσῃ τιμῇ ἐν ἐπισήμῳ ὑποδοχῇ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς παλαιᾶς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων παρὰ τὴν Πύλιν τοῦ Δαβίδ, παρουσίᾳ ἀντιπροσώπων Ἡμῶν μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἡμῶν Ἀδελφότητος, τῶν ἐκπροσώπων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί τῶν τοπικῶν πολιτικῶν παραγόντων, ἐκεῖθεν δέ ἐν πομπῇ ἐπισήμῳ, Ἡμεῖς προσωπικῶς ὑπεδέχθημεν Ὑμᾶς εἰς τὴν Πύλιν τοῦ παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου καί τῶν κωδῶνων χαρμοσύνως κρουομένων προσήλθομεν εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τό Κωσταντίνειον τοῦτο σέμνωμα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, νῦν δέ ἐν δέει καί εὐλαβείᾳ προσκυνοῦμεν ἐπὶ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου καί τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ τὰ ἔχνη τοῦ σαρκί σταυρωθέντος, παθόντος καί ταφέντος καί ἐνδόξως τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡς τῆς εὐσπλαγχνίας καί συγκαταβάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁμιλήσαντος ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῇ προσλήψει τῆς σαρκὸς ἡμῶν, τῷ πάθει τοῦ σταυροῦ Αὐτοῦ, τῇ καθόδῳ εἰς Ἀθῆν καί τῇ τριημέρῳ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει Αὐτοῦ καί συναναστήσαντος ἡμᾶς Ἐαυτῷ καί μέχρι οὐρανοῦ ἀναβιβάσαντος ἡμᾶς, ὅτε ἐνδόξως ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός Αὐτοῦ.

Ὡς τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ, τοῦ καταξιώσαντος ἡμᾶς νῦν νὰ προσκυνῶμεν τὸν Σταυρόν καί τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὰ θαυμαστά μυστήρια ταῦτα ἐτελεσιουργήθησαν.

Δεῦτε, οὖν, Μακαριώτατε καί Ἡμεῖς, συμπροσκυνήσωμεν Χριστῷ μετὰ Πατρός ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, μετ' εὐλαβείας, πίστεως, χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως, εὐχαριστίας καί δοξολογίας, ἀκολούθως δέ συνανέλθωμεν εἰς τό παλαίφατον ἡμῶν Πατριαρχεῖον, ἵνα καί ἐν αὐτῷ ἐκ τῆς ἀδελφικῆς Ἡμῶν συναναστροφῆς συνευφρανθῶμεν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

http://youtu.be/NA2y_sT4GmU

ngg_shortcode_5_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Πέμπτην, 26^{ην} Ὀκτωβρίου/8^{ην} Νοεμβρίου 2012, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου εἰς τόν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱερόν Ναόν, τόν ἐντός τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί παρά τήν Σχολήν, τήν ἐπονομαζομένην «τοῦ Ἀγίου Δημητρίου». Ὁ ἱερός αὐτός Ναός εἶναι εἷς τῶν ἀρχαίων Ναῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐχρησίμευε δέ ὡς Ναός διά τούς μαθητάς τῆς προσκειμένης αὐτῷ ἄχρι τοῦ 1970 Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τόν ἱερόν ναόν τοῦτον προεξῆρξεν ὡς χοροστατῶν ἀφ' Ἑσπέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐν ᾧ οἱ Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι ἐτέλεσαν τήν μετ' ἀρτοκλασίας ἀκολουθίαν, ὡς ἐφημέριοι ὑπό τόν ἐφημερεύοντα Ἀρχιμανδρίτην π. Κάλλιστον καί ἔψαλαν εἰς ὕφος Βυζαντινόν ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ π. Εὐσέβιος καί ὁ Τυπικάρης Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀλέξιος καί παρηκολούθησαν ἐν εὐλαβείᾳ μοναχοί, μονάζουσαι καί προσκυνηταί καί οἱ δόκιμοι μαθηταί τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, τῆς στεγαζομένης νῦν εἰς τό κτίριον τῆς Ἀγίας Σιών.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξε πάλιν ὡς χοροστατῶν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων καί οἱ ἐφημέριοι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης ἐτέλεσαν τήν θείαν Λειτουργίαν, εἰς τήν ὁποίαν προσῆλθον πολλοί εὐσεβεῖς Ἑλληνορθόδοξοι καί Ἀραβόφωνοι πιστοί καί οἱ Ἀραβόφωνοι μαθηταί τῆς λειτουργούσης νῦν παρά τόν ἱερόν Ναόν Σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου δι' Ἀραβοφώνους μαθητάς.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ἠὺχήθη τὰς πρεσβείας καί τήν προστασίαν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου εἰς τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας, τούς συναχθέντας εἰς τό Ἐπιτροπικόν καί εἰς πάντας τούς τιμήσαντας διά τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν τήν λαμπράν ἐορτήν ταύτην.

Ἦκολούθησε σχολική ἐκδήλωσις εἰς τό παρά τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Σχολεῖον τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τήν ὁποίαν ἐκδήλωσιν ἀνεγνώσθη τό συναξάριον τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἀραβιστί καί ἑλληνιστί, καί οἱ μαθηταί ἐπαρουσίασαν παιδικούς χορούς καί πάντες ἐχάρησαν μέ τό ἐόρτιον κέρασμα καί τὰς ἐορτίους προσφωνήσεις τῶν διδασκάλων καί τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Σαμήρ Ζανανήρη.

Τήν ἐκδήλωσιν ἐπεσφράγισεν ἡ ἐόρτιος προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου ἔχουσα ὡς ἔπεται:

*«Ἀθλήσεως καύχημα, μάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον· πλάνην γὰρ τῶν ἀνόμων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας τοῖς ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτῃς· διό σου καὶ τὴν μνήμην, σεπτῶς πανηγυρίζομεν»,
φάλλει ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.*

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, διδάσκοντες καί διδασκόμενοι.

Σήμερον ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τελεῖ τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος

Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Οὗτος ὁ πιστός μάρτυς τοῦ Χριστοῦ διέπρεψεν ὡς διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ γενόμενος οὕτω, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ, «τοῖς ἐν πίστει εὐσεβείας ἀλείπτῃς».

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία προσδίδει ἰδιαιτέραν τιμὴν εἰς τὸν ἐορτασμόν τῶν ἁγίων αὐτῆς μαρτύρων, μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ μελωδός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἀναφωνεῖ: «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἡὔγασται Δημητρίου τοῦ μάρτυρος, ἐκ τῶν ἀγγέλων ἐπαίνοις στέφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ᾄσματα δέχεται», «Ὡ οἶον ἦθλησε! πῶς καλῶς ἠγώνισται! δι' οὗ ἔχθρός πέπτωκεν ὁ δόλιος, Χριστοῦ νικήσαντος».

Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐπικράτησις τῆς τελείας τοῦ Θεοῦ ἀγάπης ἐπὶ τοῦ μίσους τοῦ υἱοῦ τῆς ἀπωλείας, τοῦ διαβόλου. Εἶναι ἡ ἐπικράτησις τοῦ φωτός τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας ἐπὶ τοῦ σκότους τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου. Διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀπολογούμενος ὑπὲρ τοῦ σταυρικοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν μιμητῶν Αὐτοῦ, δηλονότι τῶν μαρτύρων, λέγει: «οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις», (Ἐφεσ. 6,12).

Ἡ Ἐκκλησία, οὗσα τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι θεανθρώπινος, δηλονότι θεία καὶ ἀνθρωπίνη, ἐν τῇ ὑποστάσει αὐτῆς, ὁρατὴ καὶ ἀόρατος, ἐπίγειος καὶ οὐράνιος καί, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, στρατευομένη καὶ θριαμβεύουσα. Ἰδού, λοιπόν, διὰ τί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγει: «Ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἡὔγασται Δημητρίου τοῦ μάρτυρος».

Ἡ ἐόρτιος καὶ παγκόσμιος πανήγυρις τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἔχομεν ἀναλάβει, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνεδύθημεν τὸν Χριστόν. Διὰ τοῦτο ὁ ἱερός Χρυσόστομος κηρύττει λέγων: «Τιμὴ μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀγαπητά παιδιά, καλούμεθα νὰ γίνωμεν μιμηταὶ τῶν μαρτύρων, καθὼς οὗτοι ἐγένοντο μιμηταὶ τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, ἐνδυσάμενοι τὸν Χριστόν. Καλούμεθα, ἀγαπητοί μου, νὰ ἐξοπλισθῶμεν μέ τὸν πνευματικόν ὅπλισμόν τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰ πανοῦργα τεχνάσματα τοῦ διαβόλου καὶ διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἀποστολήν τῆς μαρτυρίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς μαρτυρίας τῆς ἀγάπης διὰ τὴν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ.

«Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου», παραγγέλλει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Δεηθῶμεν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ προστάτης τῆς Πατριαρχικῆς αὐτῆς Σχολῆς, ἀλλὰ κατ' ἐπέκτασιν καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, ὅπως προστατεύῃ, φυλάττῃ καὶ κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἀμήν καὶ ἔτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

http://youtu.be/oEAXy_SLLTo

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Δευτέραν, 23^{ην} Ὀκτωβρίου /5^{ην} Νοεμβρίου 2012, ἐωρτάσθη εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν αὐτοῦ διάταξιν καὶ προσκυνηματικὴν τάξιν, ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου Ἱεράρχου Ἱεροσολύμων. Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, κείμενον μεταξύ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀποτελοῦντα τό ἐσωτερικὸν σημεῖον καθόδου τῶν Ἀγιοταφίτων εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀνόδου αὐτῶν καὶ τῶν Ναϊτῶν εἰς τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα.

Τὸν ἱερόν ναὸν τοῦτον ἔχει διαθέσει τό Πατριαρχεῖον διὰ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀραβόφωνον Κοινότητα αὐτοῦ, ἵνα ἐπιτελῇ τὰς τελετὰς αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀραβικὴν διάλεκτον.

Εἰς τὸν ἱερόν ναὸν τοῦτον προεξῆρξεν ἀφ' ἐσπέρας τῆς ὥς ἄνω ἡμέρας, τὴν 2.30 μ.μ. ὥραν, τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κατελθὼν ἐκ τῆς Ἀδελφότητος μετὰ συνοδείας Ἀγιοταφίτων Πατέρων, ἐν οἷς ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Κελαδίων καὶ ὁ Τελετάρχης Ἀρχιμανδρίτης π. Πορφύριος.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἔψαλαν ὁ Πρωτοσύγγελος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀριστόβουλος ἑλληνιστί καὶ ἡ χορωδία τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ ἀραβιστί ὑπὸ τὸν κ. Ριμόν Κάμαρ, μετέσχον δέ μέλη τῆς ἀραβοφώνου Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, προσκυνηταὶ καὶ μονάζουσαι.

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ Ἑσπερινοῦ ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα διὰ τῶν βαθμίδων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς, περί τὴν 8^{ην} π.μ. ὥραν, κατῆλθε καὶ πάλιν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ προεξῆρξεν ἀπὸ τῶν Καταβασιῶν τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου μετ' αὐτὴν δέ τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου Ἀγιοταφίτων Ἀρχιμανδριτῶν, ἐν οἷς ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Κελαδίων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἐφημερίων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ αἰδεσιμωτάτων ἱερέων π. Ἰσσα-Χρήστου Τούμα καὶ π. Φάραχ-Χαραλάμπους Μπαντούρ καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων π. Μακαρίου καὶ π. Μαρτυρίου καὶ συμπροσευχομένων πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, προσκυνητῶν ἐκ Ρωσίας καὶ Ἑλλάδος, μοναζουσῶν, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καὶ συνεργατῶν αὐτοῦ μετὰ προσκυνητῶν καὶ ψάλλοντος καὶ πάλιν τοῦ πρωτοψάλτου

Αρχιμανδρίτου π. Αριστοβούλου καί τῆς ἀραβικῆς χορωδίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ὑπό τοῦ κ. Ριμόν Κάμαρ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξεν τόν θεῖον λόγον περί τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἔχοντα ὡς ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ὡς Ἱεράρχης πρῶτιστος τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφός ὑποφῆτης, καί μάρτυς ὢν ἀληθείας παρά πάντας πλουτίσας ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελφός τοῦ Κυρίου, νῦν πρός αὐτόν λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης. Παρ' οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε λύσιν αἵτει πταισμάτων», ψάλλει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων τελεῖ ἱεράν ἑορτήν τιμῶσα οὕτω τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καί Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἡ χαρμόσυνος αὕτη ἑορτή ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τήν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ καί διὰ τήν Ἐκκλησίαν αὐτῆς, διότι ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἀνεδείχθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρῶτος Ἱεράρχης αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας καί πιστός οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἀναφαίνεται χειραγωγός τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς κατὰ τὰς πρῶτας ἡμέρας τῆς διαδόσεως καί ἐπικρατήσεως τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν διδάσκαλος ἀπαράτρεπτος καί μάρτυς αὐτῆς μέχρις αἵματος. Πρῶτος ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων καθορίζει τήν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν καί διαγράφει τήν θείαν λατρείαν, αὐτός διετύπωσε τήν θείαν λειτουργίαν, τήν ὁποίαν ἐξ Ἱεροσολύμων παρέλαβον καί αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι.

Εἰς δέ τήν ἀπό τῆς Ἐκκλησίας συγκροτηθεῖσαν πρώτην ἀποστολικήν σύνοδον ἐν Ἱεροσολύμοις, Πρόεδρος αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος, ἐπειδὴ, ὡς λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «ἐκεῖνος ἦν τήν ἀρχὴν ἐγκεχειρισμένος, καταυθεντεῖν ἐθάρρει ἐν τοῖς ζητήμασι ὡς ἀδελφός τοῦ Κυρίου καί οὕτως ἀνεδείχθη ἀληθῶς κορυφή ἐν κεφαλαῖς, ἀποστόλων Ἐξαρχος, τῶν ἱερέων ἡγεμών, ἀνὴρ μέγας καί θαυμαστός». Καί τοῦτο διότι ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός:

«Τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Κυρίου ἐπιδημίας σοφέ, ἀδελφός ἀνεδείχθης, μαθητῆς καί αὐτόπτης τῶν θείων μυστηρίων φυγὰς συν αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος σὺν Ἰωσήφ τῇ Μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ...»

Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος γενόμενος ἀδελφός τῆς κατὰ σάρκα ἐπιδημίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καί αὐτήκοος καί αὐτόπτης τῶν μυστηρίων τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι τῆς διδασκαλίας καί τοῦ κηρύγματος τοῦ Χριστοῦ ἐπ' αὐτόν τόν τόπον τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐθεωρεῖτο μετὰ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ὡς εἷς τῶν στύλων τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.

Τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖται ἀπὸ τό ἔργον καί τήν διδασκαλίαν του πού ἀποθησαυρίζεται

εἰς τὴν Καθολικὴν αὐτοῦ Ἐπιστολὴν, τὴν ὁποῖαν ἀπηύθυνεν ἐξ Ἱεροσολύμων πρὸς τὰς δώδεκα φυλάς, τὰς ἐν τῇ διασπορᾷ, ἥτοι πρὸς τοὺς ἀνά τὰ ἔθνη ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανούς. Εἰς τὴν Καθολικὴν αὐτοῦ Ἐπιστολὴν ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος παραγγέλλει διὰ προτροπῶν λέγων: «Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν», (Πανευτυχὴς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, πού βαστάζει μέ ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν τὴν δοκιμασίαν τῶν θλίψεων. Καὶ εἶναι πανευτυχὴς, διότι ὅταν διὰ τῆς δοκιμασίας γίνῃ σταθερός καὶ δοκιμασμένος καὶ γυμνασμένος, θά λάβῃ τὸν λαμπρόν καὶ ἔνδοξον στέφανον τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους πού τὸν ἀγαποῦν).

Αὐτόν ἀκριβῶς τὸν στέφανον τῆς ζωῆς ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν (Ἰακ. 1,12) ἔλαβεν καὶ ὁ δίκαιος Ἰάκωβος ὑπομείνας παντοίους πειρασμούς καὶ δοκιμασίας μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου, τοῦ θανάτου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, μιμητὴς γενόμενος τοιοῦτοτρόπως τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος «ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν» (Λουκ, 21,19).

Ἡ θαυμαστὴ προσωπικότης τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου προβάλλει οὐχὶ μόνον ὡς τοῦ πρώτου Ἱεράρχου τῆς τοπικῆς τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας ἀλλὰ τοῦ Ἱεράρχου τῶν Ἱεραρχῶν συμπάσης τῆς στρατευομένης ἐπιγείου Μίας Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, (Πράξ. 20,28).

Τὴν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων μαρτυρίαν ζῶσαν δίδει καὶ ἡ ἐόρτιος πανηγυρίς τῆς ἐπιτελουμένης μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ Ναῷ, κειμένῳ παρὰ τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

«Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς», λέγει Κύριος ὁ θεὸς καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθεν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται, λέγει ὁ Προφῆτης Ἡσαΐας, (43,10). Παῖς δέ ὁ μαρτυρῶν τῇ ἀληθείᾳ εἴτε λόγοις εἴτε ἔργοις μάρτυς εὐλόγως ἂν χρηματίζει διδάσκει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τονίζων ὅτι τιμὴ γάρ μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος.

Τιμήσωμεν λοιπόν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὸν μαθητὴν καὶ Ἀπόστολον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον, μιμούμενοι τὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ διὰ λόγων τε καὶ ἔργων, «ὅπως ἴδωσιν οἱ περὶ ἡμῶν ἄνθρωποι τὰ καλὰ ἡμῶν ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Ματθ. 5,16) Ἀμήν.

Ἀραβιστί δέ ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/11/05/1580/>

Ἄμα τῇ εὐλογίᾳ τῶν κολλύβων, τῇ ἀπολύσει καὶ τῇ διανομῇ τοῦ ἀντιδώρου, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἀνῆλθεν ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία εἰς τὰ δώματα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἔνθα καὶ ἠνώθησαν Αὐτῇ ἐπὶ τούτου ἀναμένοντες Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερομόναχοι καὶ πάντες προελθόντες διῆλθον διὰ τῆς πύλης τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου λαμβάνοντες τό ἀρτίδιον εὐλογίας καὶ ἀνῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ἀνεπέμφθη δέησις καὶ ἐψάλη ὁ Πατριαρχικὸς πολυχρονισμός, ἀκολούθως δέ ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε πάντας τοὺς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ, ἐχούσης ὡς ἔπεται:

«Δεῦτε τόν πρωτόθρονον πάντες τῆς Ἐκκλησίας τόν φωστῆρα, ἱερεῖς Ἰάκωβον ὕμνοις ὡς ἱεράρχην καί θεῖον κήρυκα, τόν φερωνύμως Δίκαιον ὀνομασθέντα, μεγαλύνωμεν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας

Τόν πρωτόθρονον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Ἱεράρχην Ἅγιον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον τιμᾷ καί γεραίρει αὐτόν τό τάγμα τῶν Σπουδαίων, ἡ Γεραρά Ἀγιοταφίτικῇ ἡμῶν Ἀδελφότης μετά τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἁγίας Γῆς καί τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος, ὁ ὑπό τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου καλούμενος μέγας καί θαυμαστός ἀνὴρ καί ἡγεμὼν τῶν ἱερέων, ἀποτελεῖ τόν οἰκονόμον τοῦ ἐπὶ γῆς συσταθέντος θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Οἰκουμενικὴ Ἐκκλησία καί ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ καί κατανύξει ἐτέλεσε τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας ἐν τῷ ὁμυνύμῳ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἰς δόξαν καί τιμὴν τῆς ἱερᾶς Αὐτοῦ μνήμης ἀλλὰ καί εἰς μαρτυρίαν ἀδιάψευστον τοῦ ὑπέρ τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ μαρτυρίου.

Τό διά τοῦ δικαίου αἵματος μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί πρώτου ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας Ἰακώβου ἐπεσφράγισε ἀφ' ἑνός καί ἐπεσήμανε ἀφ' ἑτέρου τήν σταυροαναστάσιμον πορείαν καί ἀποστολήν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπως τοῦτο διατυπώνεται εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ: «μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν, ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου», (Ἰακ. 5,9-10)

Ἡμεῖς ὑπόδειγμα ἔχοντες τόν πρῶτον καί ὑπό αὐτοῦ τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ χειροτονηθέντα Ἱεράρχην τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας μετά τοῦ ὕμνωδοῦ λέγομεν: «Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἀδελφός χρηματίσας καί διάδοχος καί ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος τόν ὑπέρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας καί τό μαρτύριον οὐκ ἐπησχύνθης, Ἰάκωβε ἔνδοξε. Αὐτόν ἰκέτευε ἀδιαλείπτως τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν». Ἀμήν.

Ἔτη πολλά.

Ἐν τέλει ἠκολούθησεν ὁ Ἀρχιερατικὸς ἀσπασμός καί ὁ ἀσπασμός τῆς χειρός τοῦ Μακαριωτάτου ὑπὸ τῶν προσελθόντων προσκυνητῶν καί ἐν χαρᾷ καί εὐχαριστίᾳ ἕκαστος ἀπῆλθε εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/dM4N7xP3rf0>

ngg_shortcode_7_placeholder

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940.

Τήν Κυριακὴν, 15^{ην} /28^{ην} Ὀκτωβρίου 2012, ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προέστη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ μετέσχον αὐτῆς οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς ἐνδεδυμένοι ὠμοφόριον καὶ ἐπιτραχήλιον καὶ οἱ Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον, τῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Παλαιστινιακὴν Αὐτονομίαν κ. Ἀντωνίου Σαμμούτη καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε εὐχὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνισαμένων ἐναντίον τῶν κατακτητῶν κατὰ τὰ ἔτη 1940 -1944 καὶ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων καὶ εὐχὴν εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεόν διὰ τὸ ὅτι ἐξήγαγε τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐκ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἄμα τῇ ἀνόδῳ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς Πατέρας καὶ τοὺς μετασχόντας τῆς Δοξολογίας πιστοὺς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Ἐκλαμπρότατε Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940 ἐνέχει μεγάλην ἱστορικὴν καὶ ἠθικὴν σημασίαν διὰ τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἰδιαιτέρως. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἀξία ἐκάστου ἔθνους καθορίζεται ἀπὸ τὰ ἰδεώδη, εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων θέτει τὸν ἑαυτόν του.

Τὸ θεόδοτον δῶρον τῆς ἐλευθερίας ὡς καὶ αἱ ἀναλλοίωτοι ἠθικαὶ ἀξίαι τῆς πολιτισμικῆς κληρονομιάς καὶ πνευματικῆς πληρότητος συνιστοῦν τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνορθόδοξου γένους τε καὶ ἔθνους.

Ἰδεώδη καὶ ἠθικὰς ἀξίας ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἑκατοντάδες ὁμοεθνῶν καὶ ὁμογενῶν ἔδωσαν τὸ τίμιον αἷμα τους, γενόμενοι οὕτω μάρτυρες καὶ σύμβολα ἠθικὰ πρὸς μίμησιν τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ Ναζισμοῦ.

Ἡμεῖς μετὰ τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν ἀδελφότητος τιμῶντες τὴν ἱεράν μνήμην τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν καθηκόντως ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ ἐξαναστάσει καὶ αὐθις εἰς βίον ἀκέραιον καὶ ἐλεύθερον τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Προσέτι δέ ἀνεπέμψαμεν ἱκετηρίους δεήσεις τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπέρ πίστεως, ἐλευθερίας καί πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καί πεσόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀναφωνήσωμεν λοιπόν

Ζήτω τό «Ὅχι» τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940!

Ζήτω τό εὐσεβές γένος τε καί ἔθνος ἡμῶν!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης!»

ὁ δε Γενικός Πρόξενος κ. Ἀθανασίου προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Πρὶν ἀπὸ 72 χρόνια, πού ἡ Ἑλλάδα ἀνηφόριζε στό δρόμο τοῦ μεγαλείου, πού ἔμεινε στή νεότερη Ἱστορία σάν «ἔπος τοῦ 40», ἦταν ἡ πιό φωτεινὴ ὥρα τῶν νεότερων χρόνων, λίγα χρόνια μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί μεσοῦσης μιᾶς ἐπονείδιστης δικτατορίας, πού ξεδιάντροπα μιλοῦσε γιὰ 3^ο ἑλληνικὸ πολιτισμὸ πάνω στά ἐρείπια τῆς δημοκρατίας, τῆς δόξας τῆς ἑλληνικῆς δημιουργίας, πού ἡ ἴδια εἶχε δολοφονήσει τὴν 4^η Αὐγούστου. Ἡ ἐπίθεση τοῦ ἰταλικοῦ φασισμοῦ εἶχε ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀθλιότητος αὐτῆς τῆς ιδεολογίας. Ἦταν πράξη προδοσίας, καθὼς παραβίαζε τίς κρατικὲς σχέσεις ὁμαλῆς γειτονίας καί συμβίωσης. Ἦταν πράξη ἐσχάτης δειλίας, καθὼς ἐκδηλώθηκε αἰφνιδιαστικά, χωρὶς καμμία προειδοποίηση καί καλυπτόταν πίσω ἀπὸ ἐκδηλώσεις φιλίας καί ἐμπιστοσύνης.

Ἡ ἀπάντηση ἦταν μεγαλειώδης καί κατέπληξε τοὺς πάντες. Ἡ ἀπάντηση ἦταν «ὍΧΙ». Τὴν εἶπε ὁμόθυμα ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ κάθε γωνιά τῆς Ἑλλάδας. Τὴν εἶπε ἡ ἱστορία μας.

Μέ τό «χαμόγελο στά χεῖλη» ξεκινήσαμε τὸν πόλεμο ἀπέναντι σ' ἓναν πολὺ ἰσχυρότερο ἀντίπαλο, συγκριτικὰ ὅπλα, μέ ἀνοιχτά τεράστια κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα, ἀλλὰ χωρὶς ἔχνος φόβου καί μέ μία τεράστια θέληση. Ἡ ὑπέρβαση τῆς λογικῆς, ἡ ἐκτίναξη στά ὕψη τῆς θυσίας ἦταν ἡ συνέχεια μιᾶς σειρᾶς ἀγῶνων τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴν προάσπιση τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Οἱ ἑορτασμοὶ τῆς ἐπετείου δέν ἔχουν νόημα, ὅταν περιορίζονται σέ θεαματικὲς τελετουργίες. Εἶναι ζωτικὴ ἀνάγκη νὰ βαθαίνουμε ἀδιάκοπα στό νόημα αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἀγῶνα. Ἐνὸς ἀγῶνα ὅπου ξαναγεννήθηκε ὁ ἀληθινὸς πατριωτισμὸς, ἡ σύνδεση τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος μέ τὰ ἐθνικά, ἡ ἀδιαίρετη ἐνότητα τῆς δημοκρατίας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς προόδου. Τὰ ἰδανικά αὐτὰ καλούμαστε σήμερα νὰ υπηρετήσουμε, νὰ ξαναβροῦμε τό βῆμα μας, τὴν ἀποφασιστικότητά μας, τὴν πίστη μας στὶς δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας. Ἡ χώρα μας πέρασε πολλές δύσκολες ὥρες κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἱστορίας της. Καί στό τέλος, βγῆκε πάντα νικήτρια. Σήμερα σημαντικὰ οἰκονομικά προβλήματα ταλανίζουν τὴ χώρα μας. Ὁ λαὸς μας ὑποφέρει, ἀλλὰ συνεχίζει νὰ ἐλπίζει. Μέ ὑπερηφάνεια καί ἀξιοπρέπεια θὰ ξεπεράσουμε καί αὐτό τό σκόπελο στὴν ἱστορία μας. Χωρὶς νὰ καταφεύγουμε σέ ἀκρότητες πού τροφοδοτοῦν ιδεολογίες ξένες πρὸς τίς δημοκρατικὲς παραδόσεις τῆς χώρας μας. Ἡ Ἑλλάδα θὰ νικήσει καί πάλι, θὰ ξαναβρεῖ τό δρόμο τῆς

εὐημερίας καί τῆς προόδου. Αὐτό ἀπαιτεῖ ἡ ἱστορία μας καί αὐτό ἄς θεωρηθεῖ
τό νόημα τοῦ σημερινοῦ ἐορτασμοῦ.

Ζήτω τό Ἕθνος!

Ζήτω ἡ 28ῃ Ὀκτωβρίου!»

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

[httpv://youtu.be/coj7qxRn5pA](http://youtu.be/coj7qxRn5pA)

ngg_shortcode_8_placeholder